

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2008

Núm. 50 / Fascicle 3

Presidència
de la Molt Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada dia 16 de desembre del 2008, a les 19.00 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, del Projecte de llei RGE núm. 9662/08, de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2009.

Fascicle 1

LA SRA. PRESIDENTA:

Doncs, entrariem en el debat d'Habitatge i Obres Públiques. És de totalitat i de globalitat, agrupació de la secció 17, Conselleria d'Habitatge i Obres Públiques, amb les seccions i entitats afins.

Defensa conjunta de les esmenes que es mantenen a les 17 seccions i entitats afins. En primer lloc, té la paraula el Grup Parlamentari Mixt AIPF.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, Presidenta. Tinc dues esmenes a aquesta secció, a aquesta conselleria i a les seves societats i empreses públiques: una és idèntica o quasi idèntica a una que vaig presentar l'any passat respecte d'habitatges de protecció, perdó, de promoció pública, tant de venda com de lloguer; crec que avui en dia i vists els temps que corren, quasi quasi seria més convenient lloguer, però en fi, jo pos venda i lloguer, en el sentit que és important aquest tipus d'habitatges, és important que facilitem l'habitatge a tot Déu que ho pugui necessitar. I s'ha d'afegir un punt més a favor que es pugui aprovar aquesta esmena, és que hi ha hagut una aprovació de l'avanç de les normes o del pla general de les normes subsidiàries, i per tant és un bon moment per aprovar esmenes en aquest sentit, perquè ara estam en disposició d'obtenir i de comprar, per tant, terreny on es puguin instal·lar i edificar aquests habitatges de protecció pública.

La segona esmena fa referència a la Llei de barris. Crec que és una idea que quan tinguem el projecte de llei i el puguem analitzar detingudament i puguem fer les aportacions que ens toquin, crec que vendrà a complementar o vendrà a assimilar-se als antics plans d'embelliment, que ja vaig presentar qualque esmena l'any passat. Crec que és una bona idea per renovar llocs, per modernitzar llocs que han quedat un poc antiquats, obsolets o amb instal·lacions, sobretot amb instal·lacions i amb esteses elèctriques de telefònica que no fan cap bé al paisatge i, per tant, haurem de mirar a veure com es desenvolupen. En comissió se'm va comentar que estava evidentment en projecte de llei, però jo mantenc l'esmena, perquè, evidentment, si està en projecte de llei passarà molt de temps d'aquí a què s'aprovi. Per tant, crec que si es preveu aprovar quan tornin començar les sessions parlamentàries, que serà pel febrer, haurem de començar a pensar destinar-ni qualque partida important, perquè és evident que seran molts ajuntaments o molts consells o qui s'hi pugui adherir que vulguin presentar aquest tipus de projectes.

Per això presentava una esmena important, i reconec que és important, de 10 milions d'euros, per poder consignar, reservar o que tenguí disposada per a quan s'aprovi en aquest Parlament la Llei de barris.

Gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari Popular?

LA SRA. MORELL I CUART:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Hem presentat una esmena a la totalitat a la secció 17 i a la E05, a part de les esmenes parcials, i en concret hem presentat aquesta esmena a la totalitat perquè consideram que aquests pressuposts, sobretot en temes d'habitatge, i les competències que té la Direcció General de Carreteres, són insuficients i amb molt poca concreció. Aquesta esmena a la totalitat va dirigida a què nosaltres pensam que segueixen sense definir clarament quina és la política general d'aquesta conselleria en matèria d'habitatge, sobretot en matèria d'habitatge que és on té les grans competències.

No trobam que la situació de crisi actual hagi estat reflectida en aquests pressuposts, una situació de crisi que preocupa el sector i que incideix molt determinantment dins el sector de la construcció, dins el sector immobiliari i sobretot dins el sector de l'ocupació, perquè van lligats un amb l'altre. Pareix que és un pressupost només de transició, un pressupost continuista, que és pràcticament paregut al d'enguany, del 2008, i que no preveu la situació de crisi, on hi hauria d'haver una aposta decidida per canviar i millorar sobretot les ajudes a l'accés a l'habitatge.

És una conselleria que en la totalitat baixa un 33% el seu pressupost i a més es veu contrastat amb una pujada del capítol 1 en tots els programes, cosa que tampoc no entenem, perquè a un moment on no es crea la nova conselleria, no és un moment de reestructuració, a més de l'austeritat que hi hauria d'haver per ser un moment de crisi econòmica, no entenem com augmenta el capítol 1 a totes les direccions generals i també a la secretaria general, a part de també l'IBAVI en un 14%.

Concretaré directament el tema de carreteres per deixar el tema de l'habitatge per a més tard. El tema de la Direcció General de Carreteres, s'ha dit moltes vegades que tenen una competència residual, que aquesta direcció general doncs ha passat les competències directament als consells insulars, però així i tot mantenen aquesta direcció general. Nosaltres hem demanat en algunes ocasions que si no tenia competències el més lògic era suprimir-la, però ja que no la suprimeixen nosaltres sí que voldríem que s'empràs per qualque cosa que fos útil, com per exemple podrien ser les ajudes als ajuntaments i als consells insulars.

No és la primera vegada, ve d'altres ocasions que el Govern ajuda, principalment el Govern perquè si no els ajuntaments no podrien fer front, com s'ha dit aquí, a moltíssimes de les seves infraestructures, i es fes una ajuda més directa sobretot en els municipis, en els ajuntaments perquè poguessin fer condicionament dels seus vials municipals que en aquest moment tenen moltíssimes mancances.

Aquesta situació ve per una mala llei de transferències que es va fer en el seu moment, on la llei de transferències venia mal dotada i ara són els consells insulars que paguen la situació i segueix el Govern sufragant aquesta dificultat, a més de sufragar el problema de no tenir els doblers que vénen dels convenis de Madrid i també el Govern segueix pagant aquests doblers, uns convenis nous de carreteres que esperam que venguin el més aviat possible, tot i que varem haver d'esperar ja un any en què varen ser signats i no varen poder ser executats; ara tenim uns nous convenis que vénen amb gestió

directa, que duren uns beneficis perquè vendran amb la gestió i els doblers directament, però que preocupa moltíssim que tardin encara més en arribar aquests doblers, perquè, com que s'han de tornar renegociar i s'han de tornar firmar, esperam que arribin aviat perquè, si no, no es podran executar aquestes mesures de millora.

Igual que el conveni d'Eivissa i Formentera que tampoc no té cap data aproximada i esperam que arribi el més aviat millor, perquè el retard ja és massa evident i en el moment que abans he referenciat, de crisi econòmic, seria molt determinant.

En aquest aspecte, dins la Direcció General de Carreteres, proposam ajudes i subvencions als ajuntaments i als consells insulars, per al condicionament de vies municipals. També proposam l'execució del Pla de vies no motoritzats. Dins aquest pla es preveia que es fessin ajudes als ajuntaments i subvencions als ajuntaments perquè es poguessin fer els carrils bici que es començaren la passada legislatura, la veritat és que no hem vist cap proposta en aquesta matèria, ni l'any passat ni enguany, quan era la mateixa consellera de Medi Ambient de l'anterior govern del pacte qui tenia com a seu, com a una creuada, això de tenir carrils bici per totes les bandes i ara pareix que ni tan sols se'n vol parlar.

I a part d'això, també proposam dins aquesta direcció general que es prevegin els 333 milions d'euros de l'antic conveni de carreteres, que, per sentència judicial, que diguéssim ja de fa un any, perquè ja ha passat un any d'aquesta sentència judicial, almenys es poguessin reunir les comissions de seguiment perquè es paguin els 333 milions, i ni tan sols s'han pogut reunir aquestes comissions de seguiment, amb el beneficiós que seria per a les Illes Balears poder aconseguir aquests doblers que Madrid ens deu.

En el tema d'habitatge, l'esmena a la totalitat ve dirigida a la gran inconcreció, no es veu una línia a seguir i pareix que es va improvisant, no hi ha una línia clara d'actuació i es va actuant a mesura que la situació, a més, empitjora, perquè la situació actual de crisi afecta molt aquest sector.

Pareix que els missatges són confusos i no es veu clarament una línia definida. Trobam a faltar una concreció i un pla de xoc. La situació actual és molt preocupant i si repercuteix en el sector immobiliari, en el sector de la construcció, en el sector de l'ocupació, en les famílies i sobretot en els joves, que sempre són els grans oblidats, que sí, hi hagi crisi o no hi hagi crisi, els joves sempre són els que han d'accedir a aquest primer habitatge, i pareix que en aquesta conselleria no es reflecteix aquesta situació.

Voldríem saber quin és realment el model d'habitatge d'aquesta conselleria. Per això, el nostre grup parlamentari va demanar la retirada d'aquests pressuposts, que fossin tornats a prendre en consideració pel propi Govern, perquè la situació de crisi actual pareixia que havia agafat molt de sobte i molt de sorpresa aquest Govern i es tornassin fer amb la situació de crisi fonamentalment davant la taula. Però pareix que no hi ha cap pla de xoc, cap pla anticrisi en aquesta conselleria en temes d'habitatge.

Trobam en falta mesures concretes i decidides, com podrien ser la baixada d'imposts, l'austeritat, la congelació de plantilles, que, com he dit abans, el que fan és precisament pujar les plantilles a totes les seccions; subvencionar el tipus d'interès de les hipoteques; augmentar les ajudes d'accés a l'habitatge, en aquesta conselleria veiem clarament com enguany, igual que l'any passat, tornen davallar les ajudes d'accés a l'habitatge. L'any passat varen davallar 1,5 milions i enguany tornen baixar 1 milió menys, en ajudes d'accés a l'habitatge, quan hauria de ser tot el contrari. Trobam a faltar convenis amb les entitats bancàries, per exemple per a la concessió d'hipoteques. No es veu cap ajuda, cap nova línia d'ajuda perquè tenim les ajudes que sempre s'havien fet, les quals, a més, es minoren; però a part d'aquestes ajudes de sempre no es veuen noves mesures, ni cap pla innovador per aconseguir pal·liar la situació, perquè, com va dir el mateix conseller, a la compareixença de pressuposts, ell va dir textualment que anava tranquil perquè es volia suportar molt en el Pla estatal d'habitatge. Nosaltres suportarem el Pla estatal d'habitatge, perquè, per poc que es faci sempre serà molt important, però no entenem la dependència d'aquest pla estatal d'habitatge, sinó que la conselleria pròpiament, el Govern de les Illes Balears hauria de tenir un propi pla que pogués complementar i augmentar les ajudes a l'accés a l'habitatge.

Les esmenes que nosaltres hem presentat concretament, era treure i incentivar, que no gravar, sinó incentivar que la gent tregui els habitatges buits que tenen, els treguin a lloguer, fent tota una sèrie de mesures que siguin molt paregudes a les que feia el Pla Palma habitada, que era un pla que donava garanties i donava una seguretat als propietaris; protecció del patrimoni, més ajudes d'accés a l'habitatge, ja he dit abans que nosaltres no entenem per cap de les maneres que es minorin, sinó que s'haurien de pujar fins i tot creant-ne de noves i més innovadores.

També una esmena dirigida a garantir la pujada dels tipus d'interès de les hipoteques i que això no pugui repercutir a les famílies més necessitades i als joves, el sector més desfavorit.

I una altra esmena sobre la Llei de barris. La Llei de barris aquesta és una llei que entrarà dins el nou període de sessions; probablement, si tot va bé, l'aproverem, si és possible per unanimitat, perquè nosaltres també hem presentat una bateria d'esmenes perquè la volem consensuar, i aquí veurem l'esforç des d'ambdues bandes; però una llei de barris que ve sense dotació pressupostària, que nosaltres no podem entendre de cap manera quan la pròpia conselleria sí que fa reserves, segons quines reserves de dotacions pressupostàries per a altres punts, que també preveu que no gastarà, però les tenen en reserva. Si les tenen en reserva per a unes coses, també la poden tenir per la llei de barris. És inadmissible tenir una llei, com la llei de dependència que ve sense dotació pressupostària.

Nosaltres pensam que aquests 10 milions d'euros haurien d'estar reflectits dins aquest mateix pressupost i no esperar l'any que ve, perquè tornar dur un altre any de retard; tornam arribar al 2010 i seguim sense pla.

El tema concret de l'IBAVI, les E05, veiem realment un augment del capítol 6, de 37 milions passen a 50 milions d'euros; això és el gran any de l'habitatge que vol fer el Govern. Realment hi ha aquesta pujada d'aquests milions, però malauradament es veu que es baixa realment el nombre d'habitatges que es fan, de 738 es baixa a 648. I a més, no es compra sòl, per tant és una inversió real fictícia, ja que la cometen gràcies, a més, a l'endeutament. L'endeutament passa de 13 milions a 34 milions, a més fent menys habitatge, amb tot el que, a més, es critica sobre el tema de l'endeutament pareix que ells practiquen la mateixa medicina; és a dir, no volen l'endeutament en general però el fan per totes les seves conselleries.

Nosaltres apostam a l'IBAVI directament per l'adquisició de sòl urbà, per fer més habitatges de protecció oficial; promoció de més habitatges, a més, per a les diferents illes, territorialitzant per a les diferents illes; més condicionament d'habitatges per a lloguer; programa de lloguer amb opció de compra, i també territorialització per illes de la supressió de barreres arquitectòniques en els edificis del Govern i dels ajuntaments.

Aquest és un resum de per què no compartim que aquests pressuposts nosaltres no pensam que reflecteixin en cap moment la situació de crisi que es viu actualment, on les famílies tenen molts problemes per a no només accedir a l'habitatge, sinó accedir que simplement els bancs els concedeixin una hipoteca.

Per això hem presentat aquesta bateria d'esmenes.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Govern i per obrir una qüestió incidental, té la paraula el Sr. Conseller, Carbonero, per un temps de quinze minuts.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, moltes gràcies també als dos diputats que m'han precedit en l'ús de la paraula, perquè entenc que bona part de les seves intervencions són constructives i aporten idees que algunes d'elles doncs no són noves, perquè ja figuren en el pressupost, però d'altres crec que les haurem d'estudiar i es poden tenir en compte.

En concret, el Sr. Mayans proposava que també hi hagués una consideració a Formentera per a habitatges de protecció pública. Doncs no està tabulat en el pressupost per illes el que es farà, però sí que a la memòria de l'IBAVI hi ha una descripció del que se suposa que es farà i per tant el que se suposa a quines illes i a quins indrets aniran destinats els pressuposts. I no s'havia posat res de Formentera perquè a Formentera hem fet una sèrie d'esforços, nosaltres directament, els ha fet el consell insular, els ha fet l'ajuntament i no hem tengut cap tipus de resposta positiva ni en els concursos que hem fet no s'ha presentat ningú, per tant no se suposa que en principi hi hagi possibilitat de fer habitatges.

Però si hi hagués qualche possibilitat, nosaltres hi volem ser. Per tant, Sra. Mayans, jo li demanaria que vostè ens ajudi a aconseguir aquests sòls que diu que és possible que estiguin ja qualificats en el Pla d'ordenació de Formentera i que nosaltres acceptarem els seu suggeriment, incorporarem a la memòria de l'IBAVI la possibilitat de també d'actuar a Formentera i tant de bo es pugui repetir l'actuació que vàrem fer quan érem en el pacte de progrés i tant de bo aquest resultat sigui tan bo, i vull recordar aquí que l'edifici de Formentera ha estat enguany premi d'arquitectura del Col·legi d'Arquitectes d'Eivissa i Formentera.

Quant a la llei de barris, i contest, si m'ho permeten, als dos intervinents, perquè els dos han demanat que s'habiliti una partida pressupostària per front al que significarà la llei de barris. He de repetir el mateix que vaig dir a la comissió, la llei de barris no està aprovada, la llei de barris depèn encara d'una tramitació parlamentària i té, això sí, una previsió econòmic, com no podria ser d'una altra manera. Hi ha una previsió econòmica de 10 milions d'euros anual, per cada convocatòria anual, i per tant, quan es convoqui la primera convocatòria, perdó per la redundància, de la llei de barris, sabrem quina quantia s'ha de destinar d'aquests 10 milions per a enguany. No és el mateix tenir una convocatòria el mes de febrer que no tenir-la el mes d'abril o el mes de març.

Es per que, llavors podran comprovar vostès que hi ha una aportació extraordinària per part de la Conselleria d'Economia, per cobrir aquesta convocatòria.

Sra. Diputada, vostè ha començat la seva intervenció dient que el pressupost de la Conselleria d'Habitatge era un pressupost continuista, i jo crec que és tot el contrari que continuista, perquè si abaixam un 34% no pot ser continuista, realment és un pressupost en tot cas que ha minvat en molt la seva capacitat d'actuació. I l'ha minvada en carreteres, i això ja els ho vaig explicar en comissió: la nostra conselleria és una conselleria d'Habitatge i Obres Públiques, que tenia un pressupost de 90 milions d'euros l'any passat, per acabar les carreteres i poder-les cedir, una vegada acabades als consells insulars, d'acord amb la Llei de transferències, d'acord amb l'Estatut, i en aquests moments no fa falta disposar de tants doblers per fer carreteres, perquè no som competents, i per tant aquestes carreteres les hauran de fer els consells insulars. Per tant, la part que hi havia de carreteres ha minvat molt, però també es veu que ha pujat molt la part d'habitatge, la part d'execució d'habitatge.

El pressupost de l'IBAVI ha pujat un 50 i busques per cent, un 58%, si no ho record malament.

Per tant, la conselleria passa d'una anualitat de forta inversió en matèria de carreteres i de preparar la inversió en matèria d'habitatge, per un altre tipus d'actuació en què la inversió fonamental es farà en matèria d'habitatge i la inversió en carreteres minvarà bastant.

I jo li agraeix que aquí no hagi demanat que eliminem la Direcció General de Carreteres, com varen demanar a la comissió. Jo ja els vaig explicar que per a mi era fonamental mantenir una direcció general com aquesta i que en qualsevol cas havíem de felicitar el director general per la seva gestió. No és fàcil, en matèria de carreteres, no és fàcil executar el pressupost que ha executat amb les circumstàncies que tenia, i l'ha executat en un 95%, i això també és important dir-ho, perquè no basten només les xifres que tenim en el pressupost, també hem de parlar de la seva execució. Un 95% del pressupost previst en carreteres enguany s'ha executat.

I quant al que queda, doncs bé, vostè em diu: "per què no es dediquen a fer ajuts als ajuntaments, carrils bicicleta, etc.?" Miri, farem tot allò que puguem que estigui dins la Llei de transferències que sigui competència de la comunitat autònoma, perquè moltes vegades ens hem topat amb actuacions que una vegada que estaven preparades i enllestides per tirar endavant se'ns ha dit "no, escolti, això no és competència seva, és competència dels consells insulars", i per tant el que no volem fer de cap manera és trepitjar competències. Però pel que fa referència a ajuts a ajuntaments, ja en tenim en marxa i han passat ja fins i tot per Consell de Govern: el carril zero d'Eivissa, l'actuació a Sant Rafel d'Eivissa; deia que en carril bicicleta no hem fet res; home, no s'ha fet molt però el de Son Servera està en marxa. És a dir, que des de la Conselleria d'Obres Públiques s'està actuant en allò que es pot, li ho puc assegurar, en tot allò que es pot i crec que amb un nivell d'actuació, amb un nivell d'execució i amb un nivell d'eficàcia provadament alt.

Els 333 milions d'euros. No sé quantes vegades n'haurem de parlar aquí, tantes com vostès vulguin, lògicament, el que vostès ens demanin. Ja li vaig explicar en comissió que -i aquí a una pregunta que vostè em va fer- que és una situació complicada perquè realment la sentència no diu que s'han de pagar els 333 milions d'euros, la sentència diu que s'ha de reunir, en tot cas, la comissió bilateral mixta i després allà s'ha de decidir què és el que es fa. No s'ha reunit la comissió bilateral mixta perquè qui l'ha de convocar no l'ha convocada, i les raons són raons que jo ja li vaig explicar en una contestació a una pregunta oral i per tant me les estalviaré aquí perquè tot el Parlament ja les coneix.

Demana que facem en habitatge un pla de xoc, i jo li agraeix molt la seva intervenció, perquè he sentit en aquesta tribuna i en aquest escó en què estic, he sentit membres del seu partit demanar que retiràssim les actuacions que estàvem fent, que eliminàssim les actuacions que estàvem fent perquè eren equivocades, i jo crec que a la seva intervenció hi ha un canvi. S'ha d'intervenir més? Miri, un 58% més de pressupost a l'IBAVI, és a dir, l'IBAVI en aquests moments tindrà un pressupost de 100 milions d'euros, exactament el mateix que tindrà la conselleria; la conselleria té 100 milions, l'IBAVI té

100 milions, i amb aquests 100 milions d'euros el 51% per primera vegada és en inversió, el 51%..., perquè vostè ha dit del capítol 1, però s'ha oblidat de dir quin capítol es destinava a inversions en el capítol 6. Les inversions a l'IBAVI són un 51% de 100 milions d'euros. Tant de bo siguem capaços de saber gestionar això i d'aconseguir aquest nombre d'habitatges que vostè deia.

I parlava dels joves, un pla de xoc per a joves. Miri, bàsicament una part important de l'actuació que nosaltres feim a la conselleria va destinada a aquest col·lectiu. Renda bàsica d'emancipació, per a joves; recorda vostè la renda bàsica per emancipació que va proposar aquest govern?, 210 euros cada mes per a joves? Doncs de 210 euros cada mes, nosaltres 30 més per complementar fins a 240 per igualar l'altra ajuda que es dóna per a lloguer, i 240 euros cada mes durant quatre anys reben els joves de la nostra comunitat, per cert, molts de joves, molts de milers de joves enguany han accedit a aquesta ajuda. Per tant qualche cosa s'ha fet.

Per primera hipoteca, per primera hipoteca diu: "ajudin a subvencionar els interessos dels bancs". Molt bé, què fa la primera hipoteca?, vostè ha vist les condicions de la primera hipoteca i ha vist que, a més de les condicions, bastant millors, bastant més favorables per als joves que el que era la Hipoteca Jove, i a la qual s'han acollit bastants més joves, fins i tot amb aquestes circumstàncies, amb aquestes condicions millors, a més 1.000 euros cada any de la comunitat autònoma precisament per ajudar a pagar els interessos, per ajudar a pagar els increments d'interessos, tot i que ara estan baixant, però 1.000 euros cada any durant quatre anys.

Ajudes a l'accés a l'habitatge. Doncs no baixa, no baixa, són 3 milions i busques d'euros que són ampliables i incorporables, i això ja ho hem explicat vint vegades, són 3 milions d'euros, 3 i busques milions d'euros, amb els qual es comença, la partida es comença l'anualitat. A mesura que es van sol·licitant ajudes, si superen aquesta quantia s'incorporen de forma immediata i per tant s'arriba a la totalitat de les ajudes que es demanen.

Hem fet aquest any un decret que jo crec que és un decret important, però vostès tenien el Decret 90 i el Decret 90 substituïa "Ca teva de bell nou", ho substituïa amb avantatge o amb inconvenients?, vostè què n'opina? Jo crec que amb inconvenients, amb menys ajudes, amb menys rehabilitació, amb menys famílies que es varen veure beneficiades. El Decret 8-11, el Decret 68/2008 -nosaltres li deim 8-11 perquè esperam que tenguí una vigència com a mínim entre el 2008 i el 2011-, aquest decret és un decret que està enfocat bàsicament a la rehabilitació, ajudes a la rehabilitació, ajudes als joves, ajudes a l'accés a l'habitatge, ajudes al lloguer, etc.

Per tant jo crec que el que vostè deia que és una política dispersa i que no es veu una línia frontal de xoc, jo crec que li puc demostrar que se'n veuen un caramull, de línies. El que passa és que les polítiques d'habitatge sempre són complexes, sempre són complexes, i per tant mai no es poden abordar amb una única línia, s'han d'abordar amb diferents línies i això és el que hem fet.

Pla estatal d'habitatge. Doncs és vera que joestic a favor del Pla estatal d'habitatge, no podria ser d'altra manera perquè hi hem participat des del principi, la nostra comunitat i també les comunitats on governen vostès, i totes les comunitats, totes, les nostres i les que governen vostès, les que hi ha altres governs, totes en aquests moments estam donat suport al Pla estatal d'habitatge, entre altres coses perquè hi ha més ajudes al lloguer, hi ha la figura del lloguer amb opció de compra i per tant és un bon pla i jo crec que donarà uns fruits excel·lents.

Miri, ja tenc poc temps, però sí que li voldria fer una menció especial a una qüestió que vostè ha dit al final: supressió de barreres arquitectòniques. Miri, estam fent un esforç amb això, però vostè sap amb què ens hem trobat, i no em vull estendre més perquè vull seguir amb el to positiu que vostè ha impulsat, però és una situació difícil, i jo crec que és tan difícil com que és una situació de manca de suport legislatiu en aquests moments, de suport legislatiu. La llei deia que en 15 anys s'havia de resoldre tota una sèrie de problemes que no s'han resolt, i ara hem d'estudiar des d'aquesta perspectiva quines actuacions feim.

I per acabar li diré una cosa. Miri, vostè diu que feim menys habitatges a l'IBAVI que les que es pressupostaven els anys passats. Es pressupostaven; es feien?, no, no es feien. Miri, nosaltres el 2008 hem executat el pressupost de l'IBAVI al cent per cent, al cent per cent. He dit abans que al 95% el de carreteres, el de l'IBAVI l'hem executat al cent per cent. Del 2003 al 2008 vostès al 50%. Per tant si no es feien per què em retreu que ara en farem menys? Però és que no ens farem menys, és que ens costa un poc més perquè els compram fets, ja li ho vàrem dir en comissió, els compram fets, i comprar un habitatge fet costa més que promoure'l, perquè quan es promou dins una anualitat no es preveu la totalitat del cost.

Per tant jo voldria acabar dient-li que li agraeix el seu to, li agraeix les seves propostes, crec que li he pogut explicar que bona part de les propostes estan recollides en aquest pressupost i per tant nosaltres, si no hi ha inconvenients, el tirarem endavant. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula la Sra. Morell.

LA SRA. MORELL I CUART:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, és vera que basta llegir la memòria per saber què és el que es farà i diu clarament el que es farà, però és que precisament a la memòria es veu clarament que no hi ha res nou, que es fa el mateix que s'havia vengut fent fins ara, per això dic que és continuista. És vera que és continuista amb menys doblers, malauradament, però és continuista en el que es fa, perquè es fa exactament el mateix que es feia l'any passat i anys anteriors, és a dir, no hi ha cap mesura nova, no hi ha cap pla de xoc, no hi ha cap idea innovadora, no hi ha cap complementació que sigui un poc més nova del Pla d'habitatge i només depenem del Pla d'habitatge estatal. Per això dic que és continuista.

Sé que té menys doblers, malauradament, però és que no es veu reflectida cap nova idea, simplement hi ha habitatge de protecció oficial, que nosaltres hi donam suport; no hi ha compra de sòl, però bé, hi ha aquestes quantitats d'habitatges que vostè diu que executen al cent per cent, però és que les xifres ho diuen per si mateixes: es fan menys habitatges. És vera que n'hi ha de més cars perquè vostès diuen que en compren de fets, i evidentment per això hi ha aquesta despesa de 34 milions que passam a 50 milions d'euros, i per això pareix que l'IBAVI puja tant de pressupost, però realment l'IBAVI puja tant de pressupost però no es veu reflectit en moltes més mesures, molts més habitatges, no, perquè com que són més cars evidentment s'han de comprar a un preu perquè són d'habitatge privat, però de 738 passam a 640 habitatges; són menys habitatges. Simplement és una qüestió de nombres.

La veritat és que jo abans ho deia perquè els missatges són confusos. Aquesta conselleria s'ha caracteritzat per donar diferents missatges. Primer en el programa electoral deien que farien 20.000 habitatges tant de renda com de lloguer, tant de renda com de compra; després no eren 20.000 habitatges, ara eren 5.000 habitatges que s'han reconegut en el Pla d'habitatge, habitatges que vostè mateix ha reconegut que ja no arribaran a final de legislatura, ja no es podran fer. Després habitatges a 90.000 euros en compra; tampoc..., se va desdir. Després lloguers de 23 euros que tampoc no varen ser 23 euros. Primer construcció en sòl rústic, després no, construcció en sòl urbanitzable i urbà. Primer no a la Hipoteca Jove, i ara no només agafam la Hipoteca Jove sinó que la milloram..., bé, la milloram, la milloren evidentment perquè el producte hipotecari evidentment ha d'estar revisat molt contundentment perquè això canvia cada dia, però a més baixen la ràtio perquè de 300.000 euros que pot valer un habitatge passen a 200.000, és a dir, menys opcions per a qui es vulgui comprar un habitatge i sobretot sempre oblidam les rendes mitjanes, que són les grans oblidades.

Per això jo deia que no hi ha una idea clara, perquè primer es diu una cosa, després es desdiu i després es fa l'altra. És a dir, si teníem una idea clara de quin és l'habitatge no es veu reflectit en aquest pressupost, no veim una idea clara de quina és la continuïtat, i a més això repercuteix en molta inseguretats en el sector. És el mateix sector el que diu que ja no creu que es facin els 5.000 habitatges, que ja no creu en el Pla d'habitatge, que ja no sap com repercutirà en el sector ja de la construcció i ja de l'ocupació, perquè van molt lligats, i per això hi ha aquesta inconcreció a què jo em referia abans.

Sobre l'aportació extraordinària dels 10 milions de la Llei de barris, el conseller diu que segurament si s'aprova no perillaran aquests 10 milions d'euros i que el conseller d'Economia els traurà d'una altra banda, però és que aquest és el tema: si estam aquí debatent els pressuposts, per què no podem parlar aquí d'això? Després vostès els aportaran d'una altra banda i nosaltres no sabem d'on els aporten. Si realment aquí és on treiem els comptes i els posam a l'abast de tots, per què ho han de fer posteriorment sense que nosaltres puguem saber d'on es treuen? Igual que les ajudes a l'accés a l'habitatge; les ajudes a l'accés a l'habitatge baixen, de 7,6 passaren a 3,7, i després ara estan a 2,7, han baixat; és que els nombres ho diuen. Que després és ampliable i que es pot ampliar d'altres partides, tornam a ser al mateix, jo no sé d'on traurà l'ampliació d'aquesta partida.

El tema dels 333 milions d'euros, és vera que n'hem parlat moltíssimes vegades i no discutiré sobre el tema de la xifra, però és que ni tan sols no s'ha convocat aquesta comissió mixta i fa un any, ja, que ha passat la sentència. La voluntat del Govern central, que ja tenim ben clara sobretot amb la ministra que ens ha tocat, no és d'afavorir en res les Illes Balears, i la feina seva d'aquest govern no és altra que exigir que almenys es faci tot el possible perquè arribin els doblers.

Jo només li volia expressar, amb el tema dels joves i amb el tema del Pla de xoc, que no veim quina política real d'habitatge hi ha, sinó que és tot continuisme, o sigui, és a dir, és el mateix que s'havia fet, es fan nous habitatges de protecció oficial en lloguer i en venda, nosaltres estam completament d'acord, fins i tot proposam que se'n facin més i que es compri sòl, però amb una concreció i amb una línia, perquè els diferents missatges confusos que ara es fa una cosa i després es lleva i després se'n fa una altra no afavoreixen que el sector pugui tenir una claredat del que passarà amb tot aquest tema.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada.

(Petit aldarull a la sala)

Per contestar té la paraula el Sr. Carbonero.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, els missatges es poden entendre com a confusos quan es volen entendre així. Jo ja li he explicat que la política d'habitatge és una política complexa i a vegades no és fàcil. Però miri, l'hi explicaré, intentaré explicar-l'hi en els 5 minuts que tenc.

Nosaltres és ver que vàrem proposar que es fessin 20.000 actuacions en matèria d'habitatge, i d'aquestes 20.000 actuacions vàrem concretar que faríem 5.000 habitatges de protecció pública, i vàrem posar en marxa una llei, que varen votar entre tots a favor, per aconseguir sòl, i per tant aquesta llei està en marxa, s'han presentat propostes, jo vaig explicar en aquesta cambra quantes propostes s'han presentat, i vaig explicar una altra cosa que vostè deia que també era una confusió, i era el preu dels habitatges: el preu dels habitatges taxats que ens han ofert a través d'aquesta llei baixen aquesta xifra que vostè ha dit; és a dir, que no va ser un missatge confús, va ser un missatge encertat; baixen aquesta xifra.

Diu que no hi ha compra de sòl. Per què no hi ha compra de sòl?, d'on s'ho treu? Acabam de fer una convocatòria per comprar sòl i s'ha presentat tota una sèrie d'ofertes. I el sòl que vendrà amb la Llei d'actuacions urgents, on el posa vostè? No hi ha sòl? Miri, fins fa poc aquesta era la gran preocupació de totes les comunitats autònomes, no hi havia sòl públic, la nostra la que menys, no hi havia sòl públic. Nosaltres hem posat en marxa una sèrie de camins, entre ells una llei, amb les dificultats que això comporta, i també convocatòries per part de l'IBAVI per aconseguir sòl, directament sòl urbà, sòl edificable. Ara la preocupació no és aquesta; és aquesta, però, a aquesta, se n'hi ha sumat una altra molt important, i és la manca de finançació. I vostè diu "sí, és que ara la Hipoteca Jove, la primera hipoteca pot ser millor que la Hipoteca Jove perquè ara les condicions són millors". No senyora, són molt pitjors, ara no hi ha finançació; o és que vostè no ho sap?, no hi ha finançació, aquest és el greu problema que tenen els joves, i per això nosaltres proposam que aquests habitatges que vàrem dir que faríem com a habitatges de compravenda, aquells que vàrem dir que faríem de compravenda per part de l'IBAVI, avui li anunciï que els farem de lloguer, tots de lloguer, perquè de compravenda avui per avui és impossible adjudicar-los; de lloguer, molt probablement de lloguer amb opció de compra, que és un lloguer protegit, que és una figura nova que s'incorpora al Pla estatal d'habitatge.

Jo, Sra. Diputada, crec que vostè repeteix un argument en comissió, el repeteix aquí i creu que per repetir-lo és un argument exacte. Ja li ho vaig dir, quan em diu que les ajudes han passat de 7 milions a 3 milions, idè miri, no, ja li vaig dir que la partida del pressupost del 2007 era la 17401, subprograma 431B01, subconcepte 78000; l'import eren 3 milions. Comprovi-ho, perquè ja li ho vaig dir en comissió i es veu que vostè no ho ha comprovat, comprovi-ho; ara posam 3.800.000. Que arribarem a més?, tant de bo, però partim d'una xifra molt similar, superior, no inferior, superior, a la que varen posar vostès en el darrer pressupost que varen fer.

Crec que, per acabar, el missatge que s'ha de donar en aquest moments de situació d'incertesa en matèria d'habitatge perquè s'ha sumat al que ja teníem el que venia, que era la manca de sòl, la manca d'habitatge assequible, la situació dels joves, s'hi ha sumat una situació de crisi en el sector financer i en el sector de la construcció que fa que, avui per avui, la situació sigui molt difícil. Per tant, el missatge que hauríem de donar entre tots- i la convid que ens ajudi a això- és un missatge de confiança en les institucions públiques, que nosaltres tenim capacitat en aquests moments per poder posar, al mercat fonamentalment de lloguer, habitatge protegit en una quantia de... amb els tres anys que ens queden, amb els dos anys i mig que ens queden, de 5.000 habitatges.

Li ho vull repetir, intentarem arribar a això. D'aquests 5.000, una part ja s'ha posat en funcionament perquè s'han comprat habitatges construïts, que s'havien construït com a lliures i s'han posat al mercat protegits a preus d'HPO fonamentalment en lloguer. Vàrem fer una convocatòria per a 150 habitatges, se'n varen presentar 500, possiblement en podem tenir 300. És a dir que aquest camí, no és un camí lineal, no és dir 5.000 habitatges al final, hi haurà 5.000 habitatges al final, però d'aquests una part ja enguany els joves ja els tendran i els tendran fonamentalment en lloguer i en lloguer protegit. Res més. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Carbonero. Passam ara als torns en contra. En primer lloc intervé pel Grup Parlamentari Mixt, la Sra. Suárez.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Morell, des del nostre grup donarem suport al pressupost presentat per la Conselleria d'Habitatge i Obres Públiques perquè pensam que és una bona eina per poder dur a terme un dels objectius que s'ha marcat aquest govern durant la legislatura i que cobra encara més sentit en èpoques de dificultats econòmiques com la que vivim, donar passes perquè el dret a l'habitatge pugui ser exercit per la major quantitat possible de ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes.

Aquest objectiu ha tingut el seu reflex legislatiu, Llei de l'obtenció del sòl dedicat a la construcció d'HPO, Decret 811 que també ha citat el conseller i ara s'acompanya d'uns comptes que nosaltres pensam que van en la mateixa direcció. I deim això, que van en la mateixa direcció, perquè el tret que caracteritza el pressupost d'aquesta conselleria i de l'IBAVI és donar prioritat econòmica al vessant de l'habitatge sobre les obres públiques.

En aquest sentit, volem destacar l'augment del pressupost de l'IBAVI, gairebé un 60% respecte a l'any anterior i la dedicació de més del 50% al capítol 6, és a dir, a inversió pública, inversió pública en promoció d'habitatges a preus assequibles, compra de sòl i d'habitatges executats, rehabilitació i lloguer. No podem deixar d'esmentar el nivell d'execució del 2008, un cent per cent, molt allunyat per cert de les execucions de la passada legislatura que estaven al voltant del 50. Així mateix, consideram adequades la quantia i distribució de les partides dedicades al desenvolupament del Decret 811, a l'eliminació de les barreres arquitectòniques, a rehabilitació de barris i a patrimoni històric.

Pel que fa a la inversió en obres públiques, volem destacar l'esforç fet en el pagament de la part que correspondria als consells insulars en relació al conveni de carreteres del Govern central que, en el cas d'Eivissa i d'acord amb el Govern, dedicarà una part important a la potenciació del transport públic.

Per tant, Sra. Morell, nosaltres trobam injustificada l'esmena a la totalitat presentada per vostès. Em permeto suggerir-li -ja ho vaig fer l'any passat a la Sra. Cabrer- que per favor motivin d'una altra manera la seva esmena a la totalitat sobre el paper i que s'oblidin d'aquesta frase, que no té cap sentit -ja no en tenia l'any passat i avui tampoc- "no compleixen els objectius que necessiten les Illes Balears", simplement canviïn la frase i posin una frase que tenguin un poc més de sentit.

Passem al debat de globalitat, a les esmenes parcials. Hi ha tres qüestions generals que ens criden l'atenció i que comentarem. En primer lloc, l'aplicació de la tècnica del retalla i afegeix. Ja li ho vaig dir a la comissió. Es produeix una repetició calcada d'esmenes de l'any passat i això cobra encara més importància si tenim en compte que el pressupost d'enguany és un pressupost que és substancialment diferent al de l'any passat, sobretot si tenim en compte la conjuntura econòmica que vivim. Sra. Morell, nosaltres entenem aquesta tècnica com una mostra d'incoherència perquè resulta que l'oposició critica un pressupost perquè no dona resposta a la crisi i el que fan és presentar la mateixa resposta que feien fa un any.

Segona observació. La conseqüència d'això és que les esmenes que vostès presenten intenten canviar el criteri pressupostari del Govern que no és altre que la potenciació de l'habitatge. Vostès plantegen invertir la prioritat inversora del Govern, esmenes un 60% dedicades a obra pública, un 40% dedicades a habitatge. Nosaltres no hi podem estar d'acord.

Tercera observació. Aquesta obsessió per prioritzar les obres públiques ve acompanyada a més de l'oblit dels àmbits competencials, ignoren les lleis 16/2001 i 5/1990 pel que fa a les competències de consells insulars i ajuntaments.

Dit això, farem algunes referències concretes a esmenes presentades. Les referides a promocions d'habitatges de protecció oficial a les diferents illes, eliminació de barreres arquitectòniques a les diferents illes i institucions, així com als domicilis de persones discapacitades, establiments comercials, ajudes als particulars per a l'accés a l'habitatge i condicionament d'habitatges destinats a lloguer a les diferents illes, promoció de lloguer, etc., tot aquelles que fan en aquest sentit ja estan contemplades al pressupost en quantitats semblants o fins i tot superiors a les que vostès plantegen. Adquisició de sòl a les diferents illes per a la construcció d'habitatges de protecció oficial, entenem que aquesta voluntat ja existeix dins la conselleria i a les partides corresponents. Ens crida l'atenció la incoherència de l'oposició que fa unes setmanes ens feia debatre aquí la paralització d'una llei que, justament, el que suposava era incorporar sòl a cost zero. I ara vostès, el que fan, és voler dedicar 20 milions d'euros a la compra de sòl.

En referència a l'esmena de finançament de la Llei de barris...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Diputada.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Sí, ara acabo, Sra. Presidenta. En referència a la Llei de barris, al finançament, estam en la mateixa línia que ha fet el Sr. Conseller i sí que li faré una observació al Sr. Mayans, entenem la Llei de barris no com una simple llei per l'embelliment dels barris, sinó que incorporarà tota una sèrie de consideracions, tota una sèrie de, el que seria, diríem una vessant social que no és simplement un embelliment.

Darrera referència a l'esmena sobre conveni de carreteres. Aquest conveni està en litigi amb el Govern central, no podem estar d'acord a incorporar aquesta partida, no només perquè no sabem quina partida hauríem d'incorporar sinó perquè seria incorporar un pressupost fictici; cosa que vostès feien sense cap complex, però que nosaltres no compartim per un simple criteri de rigor pressupostari. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Suárez. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, senyores diputades, començaré amb l'esmena referent als 10 milions per a l'aplicació de la Llei de barris perquè és un esmena que ve tant del Grup AIPF com de part del Grup Popular. El conseller ja ha contestat i en aquest sentit donam suport a aquest argument que la llei encara..., ha entrat al Parlament i ha passat per la tramitació parlamentària, però encara no és una llei aprovada i quan la llei estigui aprovada es faran les dotacions necessàries perquè s'apliqui. En qualsevol cas, la por que expressava la Sra. Morell que això tal com està al pressupost no serà d'aplicació fins al 2010, creim que no serà així perquè la voluntat de tot el grup que donam suport a aquest govern és que ja al proper 2009 es pugui fer una primera convocatòria d'aplicació d'aquesta llei de barris perquè ja es puguin fer aquestes actuacions.

La Sra. Suárez, ara ho contestava, ho comparava a un pla d'embelliment, en comissió ho va comparar a un pla mirall, entenem que són actuacions de barris que inclouen aspectes urbanístics, però també aspectes de reactivació econòmica, aspectes socials i per tant, va molt més enllà d'una actuació tipus pla mirall o pla d'embelliment. Celebrem en qualsevol cas la voluntat que ha expressat la Sra. Morell que això sigui aprovat per unanimitat o per consens, hi farem feina, entenem que seria el millor com altres lleis que ja s'han aprovat aquí amb el consens de tots els grups. Els demanaria en qualsevol cas que, si l'aprovam amb el consens i amb l'aprovació de tots els grups, sis mesos després no presentin una proposició no de llei que demani que la retirem, perquè és una actuació que no entendríem.

Passant a un altre capítol, que és el capítol de carreteres, hi ha tota una sèrie d'esmenes que allò que fan és proposar actuacions concretes, el llistat és molt llarg, per dir-ne algunes de les més ambicioses pel que fa a la quantia de l'esmena, bulevard de Manacor, és un pont sobre el Torrent Gros, augmentar els carrils de la carretera general de Menorca, la ronda sud de Sant Antoni, etc. Pensam que el debat sobre carreteres ha de ser a cada un dels consells, que és també on hi ha les competències, on hi ha els recursos. Ja s'ha dit que si el pressupost global d'aquesta conselleria ha baixat molt és perquè les competències de carreteres ja plenament estan als consells. Per tant, és allà on s'han d'escometre aquestes obres, a més, aquí hi ha hagut novetats importants en els convenis firmats amb l'Estat central que a més els executaran els consells i sobretot seran els consells els que tendran la paraula final, és a dir, quines són les obres que s'han de fer.

Dins aquest mateix capítol hi ha l'esmena famosa dels 333 milions d'euros dels convenis passats de carreteres, dels convenis que el Ministeri de Foment va declarar resolts. Som els primers -i ho hem manifestat moltes vegades a aquesta tribuna i a comissions- que som reivindicatius a l'hora d'exigir tot allò que se'ns ha de pagar de Madrid i la nostra posició sobre el que són els dèficits crònics del finançament així ho avalen. Som els primers -i a més, els representants del nostre grup polític a Madrid han expressat aquesta preocupació- que també demanam aquests doblers d'aquests convenis. Ara bé, hem de saber que aquí hi ha una sentència que no obliga a cap pagament concret de quantitats, una sentència que està recorreguda per totes les parts i que, finalment, s'haurà de determinar quina és la quantitat que l'Estat central ha de pagar a la comunitat autònoma. Els 333 milions d'euros corresponen a aquells dos convenis, però aquells dos convenis, és evident que, contenen obres que ja estan als convenis posteriors, als convenis que s'han fet posteriorment amb els consells insulars i que també inclouen obres que actualment no preveuen fer-se. És el cas de la famosa autovia Inca-Manacor.

Per tant, ens agradaria saber si amb aquesta esmena de recuperar íntegrament tot això, es proposa que ressuscitem aquest projecte de l'autovia Inca-Manacor, un projecte en aquest moment rebutjat pel conjunt de la ciutadania de les Illes Balears.

Respecte de l'esmena per fer una auditoria a la carretera desdoblada de Palma a Manacor, l'argument amb el qual es presenta és que com que feim una auditoria per a les autovies d'Eivissa, també s'hauria de fer d'aquesta perquè s'ha de fer de tot. Crec que a comissió ja va sortir aquest tema, crec que el criteri per fer una auditoria és quan hi ha indicis d'irregularitat suficient perquè es faci aquesta auditoria, que nosaltres pensam que es donaven en el cas de les autovies d'Eivissa. En qualsevol cas, no sempre s'ha de fer una auditoria perquè les obres ja passen pels seus procediments d'intervenció i de fiscalització. De totes maneres, si el criteri és que s'ha d'auditar tot el que es va fer a les etapes anteriors, les esmenes haurien d'incloure auditories també per a l'autovia Inca-Sa Pobla, per a l'autovia Arenal-Llucmajor i per a totes, en general, les que es varen fer l'etapa anterior.

Passant al capítol d'habitatge, ràpidament, el tema de barreres arquitectòniques, per començar, se'ns presenten diverses esmenes, bàsicament orientades al fet que hi hagi ajudes als ajuntaments, és a dir, que hi hagi plans i programes perquè se suprimeixin les barreres arquitectòniques als edificis públics del Govern. Aquest és un tema preocupant perquè l'incompliment dels terminis legals per a la supressió de les barreres arquitectòniques és flagrant i és crònic, però també és veritat -i en aquest cas donam suport a les paraules que ha dit el conseller- que aquest govern fa un esforç important i sobretot fa un esforç incomparablement més gran que el que s'ha fet a les legislatures anteriors. Per tant, tots els esforços seran pocs, s'han de complir els terminis legals, però pensam que esmenes a aquest capítol, haurien de fer mirar als representants del Partit Popular què és el que es va fer en etapes anteriors.

Respecte del que és pròpiament habitatge, pensam que sí, que aquest augment de l'IBAVI tan important, del seu pressupost, sí que reflecteix un compromís en l'habitatge i unes ganes que les polítiques d'habitatge siguin unes de les senyes d'identitat d'aquesta legislatura. El conseller ha donat les explicacions comptables de què significa i què no significa aquest augment. Les promocions destinades a lloguers i totes les promocions destinades a lloguer amb opció a compra que el Partit Popular ara presenta com a novetat són coses que estan contemplades, són coses que, a més nosaltres donam suport que siguin novetats importants de les actuacions en matèria d'habitatge i per tant, tampoc no entenem que hagin de ser matèria d'esmenes.

Respecte a l'adquisició de sòl per a habitatge públic, una mica allò que se li ha dit, l'adquisició o l'obtenció de sòl per a habitatge públic és el que pretén precisament una llei de mesures urgents per a obtenció d'habitatge públic, respecte de les quals el Partit Popular ha tengut una posició constantment canviant. I això de constantment canviant ho dic perquè la representant del Partit Popular retreia tota una sèrie de suposats canvis de posició per part del partit del pacte de govern, davant qüestions que tenen a veure amb habitatge amb obres públiques. Davant aquesta llei d'obtenció de sòl per a habitatge, la posició del Partit Popular va ser d'entrada no, com aquell famós eslògan que era "D'entrada, no", després va ser que sí amb el vot, es va votar favorablement, després es va venir a demanar que es retiràs, després es va dir que en realitat no es demanava que es retiràs, sinó que es canviassin algunes coses i ara es ve aquí a proposar-nos que hi hagi més doblers per a l'obtenció de sòl per a habitatge públic. Tot plegat una mica desconcertant.

Respecte, finalment, al tema de les ajudes per pagament d'hipoteques, agraïm el reconeixement de la Sra. Morell que la Primera Hipoteca millora l'Hipoteca Jove. En qualsevol cas, ja estan contemplades mesures d'ajuda real per al pagament d'hipoteques, creim que realment poden ser un signe d'un compromís efectiu d'aquest govern en la situació de crisi, en la situació de la gent que vol obtenir un habitatge. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA.

Gràcies, Sr. Llauger. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Com ja s'ha dit efectivament aquesta és una conselleria que té dues àrees clarament definides: carreteres i habitatge. Començarem per la primera. Home!, abans d'entrar en una, vull fer referència a una afirmació que ha fet el Sr. Conseller, diu, li ha donat les gràcies, Sra. Morell, a vostè, pel to positiu de la seva intervenció. Crec que si compara la seva intervenció amb la de la comissió, evidentment és més positiva, el que no vol dir que hagi canviat del tot la seva intervenció a la comissió. Per tant, encara hauria pogut ser més positiva, però tal com li ha assenyalat algun altre portaveu abans que jo, hi ha una certa incoherència en el seu resum respecte d'aquesta conselleria, perquè vostè mateixa ha dit aquí que era un pressupost continuista, quan ja per part del conseller i d'altres li han dit ben clar que hi havia canvis substancials i de pes en allò que és la gestió de la conselleria, precisament perquè baixa molt en carreteres i s'incrementa molt en habitatge. Això

fa que difícilment es pugui dir d'aquest pressupost que és un pressupost continuista, serà qualsevol cosa, però això de continuista és dubtós.

Passem, però, a l'apartat de carreteres. Miri, crec que les seves esmenes parteixen d'un error fonamental, li ho ha explicat el Sr. Conseller. No sé si té en compte que les competències en matèria de carreteres estan transferides i que les tenen els consells. Vostè, és clar, em diu: "però, és que jo ja he explicat -em dirà vostè- que els ajuntaments necessiten que se'ls ajudi". A mi també m'hauria agradat sentir algú del seu partit en la passada legislatura proposar que s'ajudàs als ajuntaments en aquesta matèria, cosa que no passava, però bé, que ho fan ara, també està bé. Li diré el mateix que li ha dit el Sr. Conseller, hi ha previsió de fer actuacions dins els capítols corresponents de la conselleria per ajudar en alguns d'aquests casos, però és que vostès, al 95% de les seves esmenes, no proposen transferències als ajuntaments perquè executin les seves propostes en matèria de xarxa viària. No. Vostès -equivocadament entenc- el 95% de les esmenes les plantegen per a inversions directes del conseller en un tema en el qual no té competència i aquí és on fallen estrepitosament en aquest aspecte.

Reclamen també el tema dels 333 milions d'euros, tant utilitzat i dels que tant se n'ha parlat. Miri jo només li diré una cosa, vostè..., a més crec que ho han dit el conseller i altres portaveus també en altres ocasions, aquest Govern està disposat a reclamar allò que li toqui, no està disposat a deixar que Madrid simplement digui que no ens paguen res, no. Però reclamar allò que ens correspon i en aquest cas és difícil de saber en aquests moments perquè vostè diu: "exigeixi", però si ja es fa i precisament hi ha un contenciós. A més, hi ha contenciosos per les dues parts, el que dificulta la convocatòria d'aquesta comissió mixta es pugui fer i s'arribi a un acord. És mal de fer que una comissió estableixi acords quan hi ha contenciosos per les dues parts. Haurem de saber què ens correspon i aclarir alguns conceptes que estan confusos. Vostès reclamen els 333 milions, reclamen projectes que no s'executaran i de fet també reclamen projectes que ja estan inclosos en els nous convenis que s'han firmat amb els consells i que més tard o més prest també s'executaran.

Fan també vostès una esmena en el tema d'auditoria. Reclamen també un altre projecte. Jo només li diré una cosa, estariem disposats a votar-li a favor si vostè ens troba un altre projecte, qualsevol projecte executat en aquestes illes amb els mateixos desfasaments pressupostaris que les autovies d'Eivissa. El dia que vostè porti un exemple equiparable a això, jo li votaré a favor també d'una auditoria, sobretot si la gestió d'aquests projectes s'ha fet tal com es va fer per a aquestes autovies d'Eivissa.

Per acabar el tema de carreteres, li volia fer una referència que és un exemple en part d'aquesta incoherència que jo li comentava al principi de la meua intervenció. Mirin, vostès tenen una esmena, la RGE núm. 10419, són 3 milions d'euros i reclamen la construcció d'un tercer carril a la carretera general de Menorca. Aquí supòs que vostè ja sap per on vaig, els seus a Menorca ho critiquen, i vostès, amb els diputats de Menorca aquí, demanen una esmena d'allò que els seus de Menorca no volen fer. No queda molt clar. Si a Menorca el PP no vol que s'executi el tercer carril i aquí fan una proposta, hi ha una certa incoherència i no acaba de quadrar. És un exemple més d'aquestes esmenes que sempre queden a l'aire i pareix que ningú no s'hi fixa.

Sobre el tema d'habitatge, Llei de barris. Ja li ho han dit ben clar el conseller i la resta de portaveus, arribarà el finançament que hagi de tenir. Posar-lo avui no sabem encara sobre què i a partir de què. Quan tenguem clara la llei, aprovada en aquest parlament, arribat el seu moment, sabrem també quines propostes es podran finançar, per tant, quin serà el pressupost necessari i per això s'incorporarà i s'habilitarà el crèdit que sigui necessari per fer això.

En temes de rehabilitació, crec que la inversió que fa la conselleria és important, l'ha fet en aquest exercici 2008, la farà també en l'exercici 2009. Vostès fan una esmena concreta per a la rehabilitació concreta d'un barri d'Eivissa, Sa Penya. També li diré una cosa, vostè hauria de recordar també que aquest barri, entre altres coses, està declarat ARI, això suposa que té uns convenis firmats amb l'Estat i amb el Govern que permeten que arribin subvencions importants per a rehabilitacions. I no només això, sinó que a més a més també podrà participar de les ajudes que estableixi la mateixa conselleria i, a més a més, aquesta llei de barris permetrà, mitjançant algunes modificacions que s'han fet, que no només els ajuntaments sinó els consorcis també tinguin accés a les ajudes que establirà aquesta llei i permetrà que entitats com consorcis que poden gestionar aquest tipus de barri també hi tinguin accés. I en aquest cas concret també serà així.

Eliminació de barreres arquitectòniques. Miri, està previst tant per a edificis públics com propostes per a habitatges particulars. Hi ha partides específiques a les quals poden accedir els ajuntaments i els consells per a eliminació de barreres d'edificis públics. També hi ha partides concretes i específiques perquè els edificis del Govern també tinguin i puguin fer aquesta eliminació de barreres. A més a més, hi ha les ajudes corresponents perquè els particulars que necessitin l'adaptació i l'eliminació de barreres en els seus habitatges, també rebin aquestes subvencions mitjançant propostes i lleis aprovades i vigents per part d'aquest govern.

Per tant, l'accés a l'habitatge està perfectament subvencionat, no només per a compra sinó també per a lloguer. Es tenen en compte els col·lectius necessitats, no només els joves, que els joves també s'ha dit aquí és un col·lectiu necessitat, però n'hi ha d'altres, hi ha tercera edat, hi ha discapacitats, famílies nombroses, ... tots aquests col·lectius es tenen en compte a l'hora de facilitar l'accés a aquest primer habitatge. S'ha parlat de compra, però també s'ha destacat avui la importància del lloguer. Aquest govern sí dona importància al lloguer, cosa que tal vegada no passava abans. Se'n parlava però no es feia res. S'ha anunciat avui per part del mateix conseller que la major part de les promocions de l'IBAVI seran destinades a lloguer. Jo crec que és un anunci important. Parlava del lloguer amb opció a compra, com si fos una aportació nova. Ja està previst i així ho recull la proposta.

Obtenció de sòl. També està prevista la compra de sòl, a pesar que vostès diuen que no, però sí està prevista en diferents condicions. Aquí precisament és allà on voldríem fer una transacció al Sr. Mayans a una esmena seva, concretament la RGE núm. 10859, que és de 3 milions d'euros i tenint en compte les especials dificultats que hi ha per obtenir sòl per poder executar habitatge protegit a Formentera, aquest govern accediria, si vostè accepta la transacció, a baixar els 3 milions a 1 milió, li podríem aprovar la seva esmena.

Per acabar simplement dues consideracions. És curiosa la referència que ha fet la Sra. Morell a les dificultats econòmiques, a la crisi. Si precisament aprovar una llei de barris, amb tot el que comportarà de necessitat de rehabilitació, per tant, necessitat de mà d'obra i per tant, infraestructures en marxa, és més, una llei per a l'obtenció de sòl que permetrà adquirir sòl suficient per fer habitatge de protecció, cosa que no havia passat fins ara. Els passats quatre anys ens vàrem passar escoltant la consellera plorar tots els dies perquè no tenia sòl, i resulta que vostès ara no tan sols diuen que aquest pressupost no fa front a la crisi, quan estableix aquestes propostes que clarament van a facilitar l'edificació d'habitatge de protecció, sinó que a més diuen vostès que falta concreció i no sé quantes coses que fa que es perdin molt a l'hora d'avaluar la gestió real d'aquesta conselleria.

Vull dir només i per acabar, que el tema de l'IBAVI ja se li ha dit clarament, no és que a més pressupost menys promocions, el que es fa i tal com va marcar la Conselleria d'Hisenda en el seu moment és que totes les conselleries han adaptat a la realitat els seus pressuposts. Aquest pressupost d'inversió té en compte valors reals, no ficticis. Però no s'equivoqui, si previsiblement segons vostè hi ha menys execució, ja li ho ha dit el conseller, la trampa està...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Acab, Sra. Presidenta. La trampa és que abans amb un pressupost elevat només s'executava menys del 50% i ara, com ja se li ha explicat, el cent per cent s'executa i això és important.

I la darrera consideració, vostès consideren renda mitjana 300.000 euros, segur que és així, Sra. Morell, vostè creu que la renda mitjana permet accedir a la població a un habitatge de 300.000 euros com a valor i això és una renda mitjana. Ho posaria en dubte, Sra. Morell. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Boned. Passam ara al torn de rèplica. Per part del Grup Parlamentari Mixt intervé el Sr. Mayans, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Molt breument. Simplement per dir al Sr. Boned que accept la transacció de l'esmena que m'ha proposat. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Mayans. Per part del Grup Parlamentari Popular, la Sra. Morell té la paraula.

LA SRA. MORELL I CUART:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Només per referir-me a dos temes concrets. El tema de carreteres, encara que sigui una competència residual d'aquest govern veig que dóna molt per parlar. Al final parlem molt que les competències són dels consells insulars, que són els que han d'executar la feina. Després parlem dels ajuntaments que tenen els seus vials municipals que no poden executar perquè ni el consell no els dóna els doblers, ni Madrid no els dóna doblers, ni el Govern tampoc no pot ajudar els consells, ja em diran d'on hem de treure els doblers perquè els ajuntaments puguin veure aquestes infraestructures fetes. Si no, és el Govern que ajuda mitjançant el Pla 10 que vostès començaren la passada legislatura, no sé com durem a terme aquestes ajudes a les carreteres, a més amb uns convenis que continuen sense arribar. Amb tot el que tenim, la veritat és que els antecedents són ben dolents.

Sobre el tema dels 333 milions d'euros, només demanam que es reuneixi la comissió. Seguir amb un procediment contenciós, vostès que són amics dels mateixos d'allà i no es poden posar d'acord, és un poc trist que no es puguin posar d'acord i haguem de seguir amb un contenciós, quan simplement si s'asseuen podrien arreglar moltes coses. El tema de l'auditoria, jo no n'havia parlat abans a la tribuna. Jo li puc dir clarament una carretera allà on les coses no estan clares, és la carretera de Palma-Manacor, on nosaltres també demanam una auditoria. Si fan vostès una auditoria política de les carreteres d'Eivissa, que a més venia amb tots els arguments fiscalitzats, amb tots els informes fiscalitzats amb conformitat, diguin-me si és normal que trobem una carretera amb un modificat que supera més del 20%, que és il·legal, que té informe contrari d'Intervenció, informe contrari dels jurídic i informe contrari del Consell Consultiu; o sigui que indicis sí que en trobam a altres carreteres i no a les carreteres del Govern que passaven tota la fiscalització favorable que pertocava.

En tema d'habitatge, la veritat és que segons el Sr. Llauger pareix que realment totes les ofertes estan fetes i que totes les possibilitats estan donades per sortir d'aquesta crisi i que totes les mesures de tots els caires ja estan en marxa. Repetesc, nosaltres no les veim enlloc, són les mateixes que hi havia fa un any i són les mateixes que hi havia fa dos anys. No hi ha res nou que ens dugui a poder sortir d'aquesta situació de crisi sobrevinguda i nova que tenim ara per afrontar aquesta situació.

El tema de sòl, per exemple no hem parlat del tema de Son Busquets. Tenim sòl militar disponible que desaprofitam des de fa dos anys perquè tampoc no hi ha manera de posar-se d'acord amb Madrid. Llàstima, tornam a perdre tot aquest sòl, i tots aquests habitatges no es podran fer.

Simplement lamentam que no puguin aprovar ni una sola de les esmenes que s'han presentat per part del Grup Popular, pràcticament cap, tan sols -i gràcies a Déu- només n'aproven alguna d'AIPF, però les del Partit Popular, només perquè duen les sigles PP, és impossible aprovar-ne cap. Nosaltres voldríem que almanco donessin suport a alguna, perquè de suports crec que no els en sobren. Jo crec que vostès estan pendents d'un petit suport i nosaltres avui aquí hem hagut de suportar molts de Cola-Cao, però vostès tal vegada enlloc de girar-se cap aquí, s'haurien de girar cap allà i haurien de pensar gràcies a qui tenen aquest suport. Els valdria més comptar amb el suport d'aquesta banda i no només d'aquella.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Passam al torn de contrarèplica. Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Suárez.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Només vull fer-li alguns comentaris, algunes consideracions a la Sra. Morell. En relació amb una esmena que no he arribat a comentar, una esmena en la qual vostès demanen la ronda sud de Sant Antoni a Eivissa. Jo els demanaria que no intentin forçar la voluntat d'institucions com és el consell o com és el mateix govern. No és simplement un tema competencial, aquesta infraestructura està pendent de fer un estudi, estudi vinculat a l'auditoria que es farà; per tant, jo els demanaria que respectessin aquesta voluntat de la institució que té la competència.

Parlant d'auditories, Sra. Morell, jo no sé quina por tenen vostès a les auditories d'Eivissa. Dic por perquè sempre que es parla d'aquesta auditoria, intenten posar altres arguments. Nosaltres pensam que fer aquestes auditories està justificat no només per un tema que ha tret el Sr. Boned, i és el tema de les desviacions pressupostàries, sinó per un tema d'injustificats dissenys viaris. I prova d'això és que ara mateix com a conseqüència d'aquest injustificat disseny viari, tenim més d'un judici obert, en concret el que fa referència a les terres que es varen extreure de l'autovia de l'aeroport i que es varen dipositar, de manera sospitosa, en el que havia de ser un futur camp de golf.

Una tercera qüestió, convenis de carreteres. Sra. Morell, jo crec que vostè confon el desig amb la realitat, em fa la sensació que vostès voldrien que no arribessin aquests convenis de carreteres. La qüestió és que ja hi ha dos convenis de carreteres firmats, n'hi ha dos que pròximament se signaran. I gràcies a aquests convenis de carreteres, els consells que són les institucions competents, podran fer les obres que considerin oportunes.

Després, una quarta reflexió, ja que estam en un debat de pressuposts, jo voldria introduir un concepte econòmic, que és el de cost d'oportunitat. Cost d'oportunitat en llenguatge col·loquial podríem dir que és al que tu renunciaries quan prens una decisió. Jo li demanaré, Sra. Morell, si vostè sap, quina és la part més important de la Conselleria d'Obres Públiques que se'n durà Eivissa? Segurament vostè no ho sap perquè no li preocupa. Jo li ho diré, la part més important que se'n durà Eivissa d'obres públiques és justament el peatge a l'ombra que s'ha de pagar de les autopistes que varen fer vostès. El problema del cost d'oportunitat és que vostès quan feien les autopistes, deixaven de fer moltes altres coses. Però a més, nosaltres, aquest govern i els següents, deixarem de poder fer moltes altres coses perquè estam pagant unes autopistes que, a més, la societat d'Eivissa no desitjava. Faci una reflexió sobre això, perquè jo crec que aprendria moltes coses.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Suárez. Per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Només una o dues qüestions referides a les auditories i als famosos convenis. Respecte de si hem de fer una auditoria de la carretera de Palma-Manacor, hi ha una diferència addicional respecte de les autovies d'Eivissa; les auditories d'Eivissa les fa el mateix òrgan que va fer les obres, el Govern de les Illes Balears; mentre que la carretera Palma-Manacor va ser el Consell de Mallorca i, per tant, hauria de ser en aquesta institució allà on es fessin les peticions de fer una auditoria.

En qualsevol cas, la seva manera de mesurar les desviacions, la seva manera de mesurar els indicis d'irregularitats deuen ser molts diferents dels nostres, perquè nosaltres no comparem en absolut el que va passar amb les autopistes d'Eivissa amb allò que pogué passar a la carretera de Palma-Manacor. A més, en qüestions de desviacions pel que fa a terminis, pel que fa a supervisió dels projectes, pel que fa a les característiques dels mateixos projectes, alguna cosa tenien a veure aquests problemes amb el fet que per part del Ministeri de Foment es declarassin els convenis resolts. No serem nosaltres que ara vendrem a defensar aquí el Ministeri de Foment, amb el qual tenim algunes diferències i algunes coses que reivindicaríem davant, però és evident que si va deixar per resoldre aquests convenis és perquè alguna cosa no es va fer bé per part del Govern de les Illes Balears de l'època Matas.

Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Llauger. Per part del Grup Parlamentari Socialista el Sr. Boned té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, carreteres competència dels consells. Miri, jo crec que a vostès allò que realment els dol és el fet que són conscients que amb els nous convenis firmats amb els consells, estic segur que el 2009 es començaran a executar tots, els que estan firmats i els dos que queden per firmar, el temps donarà la raó o la llevarà a qui li toca, veurà vostè com allò que no els acaba d'agradar és que només amb això ja supera qualsevol finançament que ha arribat de Madrid en matèria de carreteres que vostès varen aconseguir. Tal vegada això els faci un cert mal. Però, a més a més, aquesta vegada, qui gestionarà el finançament que arriba de Madrid seran els que tenen les competències, per això el pressupost de la conselleria del Sr. Carbonero baixa en matèria de carreteres, es faran aquelles obres que qui té les competències entén que vol fer i que són les millors, són els consells. Això és allò que vostès no acaben d'entendre i per això continuen reclamant l'execució de projectes a compte del Govern. Això és el que a vostès els fa mal.

M'ha posat un exemple, la carretera que vostè diu, no sé si és perquè no se n'ha recordat o intencionadament no ha parlat de pressupost, jo li havia dit si trobava alguna cosa que (...) el pressupost. Li diré una cosa, les d'Eivissa de pressupost 120 milions d'euros d'execució i que se n'hauran de pagar 500, si me'n troba alguna amb aquesta diferència jo també li donaré suport, Sra. Morell. I després començarem a parlar. Els fa molta por aquesta auditoria, ja veurem què treu i ja veurem al final qui ha de tremolar i qui no.

Habitatge. Miri, diu que no els aprovam cap esmena. Jo en aquest cas ho tenc molt clar, li ho vaig dir en comissió, amb bon tarannà, la previsió i la programació de la conselleria superen i estan a anys llum en beneficis a la societat de les nostres illes del que preveuen les seves esmenes, però a anys llum, Sra. Morell, i per tant es fa molt complicat aprovar-li una esmena quan la societat no en treurà cap benefici. Què hem de fer, aprovar esmenes simplement perquè vostès estiguin contents? No, qui ha d'estar contenta és la societat de les Illes, i aqueixa hi estarà molt més amb la previsió que té la conselleria que amb la previsió que sortiria de les seves esmenes. Crec que l'argument és prou de pes.

I, miri, amb l'execució de l'IBAVI, clar, a vostès se'ls fa mal d'entendre que hagin passat quatre anys en què no han estat capaços de superar la barrera del 50% del que vostès tenien pressupostat a capítol 6 i que ara, en aqueixa legislatura, surt avui el conseller i li diu que en el primer exercici, en aquest que està en vigor encara, l'execució de l'IBAVI és del cent per cent. Jo entenc que fa mal una afirmació d'aqueixes, sobretot quan un sap què han fet els seus. Per això, miri, no és congruent la seva intervenció, perquè li recordaré que precisament vostè, que fa referència a la necessitat i fa esmenes que proposen comprar sòl, el que no té en compte és que hi ha una llei, que com li ha dit el conseller votarem tots i per unanimitat, que aportarà sòl per fer moltes promocions d'habitatge de protecció i a més a cost zero. Són innecessàries totes les seves esmenes, hi haurà sòl per executar habitatge de protecció, més del que fins i tot haurien pensat el mateix conseller i el mateix govern quan es va plantejar la llei que vostès i tots nosaltres aprovarem per unanimitat. Però vostès ara proposen aparcar-la, no sé per què, no volem el sòl que arriba gratis però volen que s'inverteixin milions en compra. Una altra incoherència, Sra. Morell.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Boned. No hi ha fixació de posició de grups que no hagin intervingut, i per tant passaríem a la votació.

En primer lloc hi ha l'esmena 10153, que ha estat transaccionada i que en conseqüència s'entén retirada, i demanaria a la Cambra si es pot entendre aprovada la transacció per assentiment. És així?

Queda aprovada per assentiment.

En segon lloc, si cap grup no demana votació separada, es farà la votació conjunta de les esmenes del Grup Parlamentari Popular des de la 10148 a la 10161. Entenc que no hi ha cap votació separada i per tant passam a fer la votació en conjunt.

Passam a votar i votam.

A favor, 28; en contra, 30. Sí, Sra. Estaràs?

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

No, per una qüestió d'ordre. Tenim un pacte de cortesia parlamentària; vaig demanar al conseller de Presidència que la Sra. Mabel Cabrer està de baixa per maternitat i que compensàssim aquest vot, com feim a la inversa quan hi ha un tema sanitari del Grup Socialista.

Simplement perquè pugui constar en acta, que estic segura que ho podem recuperar. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Estic segura que no hi ha cap inconvenient. És possible?

(*Remor de veus*)

Passarem, doncs..., a la següent votació..., que és la conjunta dels articles i les disposicions als quals es mantenen esmenes, i que són: els articles 6, 9, 11, 12 i 20; les disposicions addicionals tercera, quarta i vuitena, i la disposició final tercera.

Passam a votar; votam.

Sí, 29; no, 28, i cap abstenció. Per tant queden aprovats.

Seguidament se sotmet a votació conjunta les normes a les quals no es mantenen esmenes, i que són: la denominació del títol del projecte, la denominació del títol I, la denominació del capítol I; els articles 1, 2 i 3; la denominació del capítol segon, els articles 4 i 5, la denominació del capítol II, els articles 7 i 8, la denominació del títol segon, article 10, la denominació del títol tercer; els articles 13, 14 i 15; la denominació del títol quart, la denominació del títol primer; els articles 16, 17, 18 i 19; la denominació del capítol segon, l'article 21, la denominació del títol cinquè, l'article 22, la denominació del títol número VI, l'article 26; les disposicions addicionals primera, segona, cinquena, sisena i setena; la disposició transitòria única, la disposició derogatòria única; les disposicions finals primera, segona i quarta, la cinquena, la sisena i la setena; i l'exposició de motius.

Passam a votar; votam.

A favor, 29; no, cap; i abstencions, 28. Per tant s'aprova.

La següent votació correspon a les esmenes 10852 i 10854 del debat número 5; l'esmena 10830 del debat número 6; l'esmena 10841 del debat número 7; les esmenes 10866 i 10867 del debat número 8; i l'esmena 10859 del debat número 9. Totes elles han estat transaccionades; en conseqüència s'entenen retirades i demanam a la Cambra si es poden entendre totes aprovades per assentiment. Senyors portaveus...? Doncs queden aprovades per assentiment.

La següent votació, que és la sisena, és l'esmena 10853 del debat número 5, i també, donat que s'ha acceptat, es podria entendre aprovada per assentiment. És així, senyors portaveus? Queda, doncs, aprovada per assentiment.

La següent votació és a la resta d'esmenes corresponents als debats números 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 i 9.

Passam a votar; votam.

A favor, 28; en contra, 29 i cap abstenció.

I seguidament passam al proper debat.

Debat número 10, de totalitat. Agrupació de la secció 18, Conselleria de Salut i Consum amb les seccions i entitats afins.

Defensa conjunta de les esmenes a la totalitat que es mantenen a la secció 18 i entitats afins pel Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Castro.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, el Grup Parlamentari Popular presenta una esmena a la totalitat de la secció 18 del pressupost de la comunitat autònoma de les Illes Balears, Conselleria de Salut i Consum, per diversos motius que intentaré resumir.

A pesar que aquesta és la conselleria que té una de les partides més importants del Govern, la despesa sanitària en aquest exercici només creix un 5%. Per al nostre grup aquesta és una pujada totalment insuficient, sobretot si ho comparem amb altres conselleries que puguen gairebé el doble o algunes més del doble de l'exercici anterior. El pes del pressupost de salut en el pressupost total del Govern de les Illes Balears és cada vegada menor; el 2009 serà d'un 35% enfront del 37,5% que va ser en el 2007, i ho podem comparar amb altres comunitats autònomes, que al Sr. Conseller li agrada molt comparar-se amb altres comunitats. Jo crec que els seus models deuen ser Catalunya o Andalusia, que també estan governades per governs progressistes, i en aquestes comunitats podem veure que els pressupostos de salut no arriben ni tan sols al 30% del total del pressupost de la comunitat. Aquesta comparació, evidentment, afavoreix el Sr. Conseller, que surt molt afavorit, però nosaltres preferim comparar-ho amb governs del Partit Popular, com li deia, amb el pressupost de l'any 2007, en què el pes de salut era d'un 37,5%, o amb el pressupost de sanitat de la comunitat autònoma de Madrid, que suposa un 37,84% de pes de tot el pressupost. Queda clar amb aquestes xifres que el Sr. Antich no compleix la seva paraula quan ens deia que no permetria que la crisi afectés la despesa sanitària.

L'aportació de l'Estat és una altra de les coses que sorprenen en aquest pressupost per al 2009. L'aportació de l'Estat es redueix aquest any en 31 milions d'euros, i passa de 963 l'any passat a 932,9 aquest any. Això suposa que per mantenir els nivells de la despesa sanitària que vam tenir l'any passat la comunitat autònoma ha d'aportar un 26% del pressupost de la conselleria, quan l'any passat va aportar un 17%, i aquest increment, qui l'ha d'assumir?, idè l'han d'assumir tots els ciutadans i les ciutadanes de les Balears de la seva butxaca. Això a més ens situa com la comunitat autònoma que menys finançació per càpita rep de l'Estat. Aquest és un altre incompliment, en aquest cas del Sr. Zapatero, que es veu que vol finançar la crisi a costa de la salut de Balears.

És curiós, a més, que disminueixi aquesta aportació sense haver obtingut el Sr. Conseller cofinançació per a l'Hospital de Son Espases per part del ministre Sr. Soria, però, vaja, no és d'estranyar, perquè vostès el febrer van rebutjar una proposta del Partit Popular per cofinançar l'hospital. El maig el Sr. Conseller es va reunir amb el ministre per demanar-li la cofinançació, i el passat dia 7 d'octubre en aquest plenari tornen vostès a votar en contra d'una proposta del nostre grup per demanar finançació per a Son Espases. Potser seria important, Sr. Conseller, que abans de demanar fons a l'Estat s'aclarissin

aquí i sabessin el que volen, perquè està clar que quan el Sr. Conseller ens deia "no renunciarem a cercar més finançament, serem exigents i fermes en les nostres demandes", o no era sincer o és una altra promesa incomplerta, perquè aquests pressupostos no reflecteixen aquesta exigència que tan reivindicava el Sr. Conseller.

Altres aspectes amb els quals no estam d'acord amb aquests pressupostos i per això presentem aquesta esmena a la totalitat, és el tema d'atenció primària. El Partit Popular li alaba, Sr. Conseller, alaba a aquest govern que compleixi l'objectiu de millorar l'atenció primària incrementant els professionals en aquest nivell; això era un compromís de tots els grups polítics i vostè ho està complint, però no podem deixar de criticar el poc augment que suposa per a atenció primària aquest pressupost. L'augment és d'un 7,4%, segons consta a la memòria del pressupost, i a més estem molt lluny d'assolir els objectius que marca l'estratègia d'atenció primària Segle XXI que va ser aprovada l'anterior legislatura amb el vot favorable de tots els partits, i vostès quan estaven a l'oposició li recordo que exigien aquesta adequació de manera immediata.

També a atenció primària apliquen vostès l'austeritat allà on no toca. Per exemple han disminuït serveis a Can Picafort i a Portocristo. Per cert, ara que parlem de rebaixar serveis, hem de rebutjar el tancament de la unitat d'hospitalització a domicili de Son Llàtzer. Era un servei que donava, valgui la redundància, molt bon servei a tots els pacients que se'n beneficiaven, i els pressupostos per al 2009 no reflecteixen que es vulgui donar continuïtat a aquesta unitat d'hospitalització a domicili.

Un altre retall de serveis molt necessaris i que descongestionaven notablement les llistes d'espera quirúrgica és el tancament de quiròfans de l'Hospital General. Curiosament GESMA, que és l'empresa que gestiona, entre d'altres, l'Hospital General, puja un 12%; aquesta és una pujada molt important si la comparem amb la pujada mitja dels hospitals, per exemple Inca un 3,8%, Manacor un 6%, Son Llàtzer un 2%, i GESMA, repeteixo, un 12%. I per què puja tant GESMA?, idè puja en el capítol de personal; curiosament puja el personal del grup A i disminueix el personal fix del grup B, la qual cosa no té molt de sentit quan, com li dic, han tancat vostès els quiròfans de l'Hospital General i han anunciat que faran una reconversió sociosanitària de l'empresa i de tots els centres que en depenen, i jo crec que per a l'atenció sociosanitària -vostè si estic equivocada m'ho diu- és imprescindible augmentar el personal del grup B i no disminuir-lo, com fan vostès en aquests pressupostos. No serà que allò que augmenta a GESMA són els alts càrrecs?

Un altre tema amb el qual no podem estar d'acord: el tema d'infraestructures. En aquest tema el pressupost per al 2009 vostès li vull recordar que, en l'any i mig que duen governant, no han començat cap infraestructura, en aquest any i mig, només han inaugurat el que va fer l'anterior govern que vostè tant critica, Sr. Conseller. Miri, vostè es va trobar els centres de Felanitx, Aragó, Escola Graduada, Vila, Es Castell, Can Picafort i Portocristo, i es va trobar començat Son Espases, que naturalment vostè continuarà les obres i acabarà l'hospital i l'inaugurarà allà on el va començar el Govern del Partit Popular. Esper que segueixin vostès seguint amb infraestructures les passes que duen fent un any i mig perquè comencin les obres del nou hospital d'Eivissa, perquè per exemple el centre de salut de

Sa Colomina, també a Eivissa, ja ens va anunciar en la seva compareixença que en el 2009 no començaran les obres.

Hem de criticar d'aquest pressupost també el seu obscurantisme. I per què diem que hi ha obscurantisme en aquest pressupost? Perquè, miri, Sr. Conseller, a pesar de moltes preguntes i moltes compareixences no coneixem quin és el cost de la paralització dels dos mesos de les obres de Son Espases; no coneixem quin és el cost de les modificacions fetes per disminuir l'impacte visual de l'edifici; no coneixem quines mesures adoptaran per reduir la llista d'espera que, des que vostès governen i segons les seves pròpies dades, ha augmentat un 9,5%. Trobem a faltar també en aquests pressupostos un pla de xoc contra la llista d'espera.

Tampoc no sabem com milloraran les dietes dels pacients que han de desplaçar-se a l'hospital de referència a Mallorca, perquè la partida econòmica destinada a aquesta despesa és la mateixa que en el pressupost de l'any passat. Ja va dir vostè que no s'augmentarien les dietes però que es farien algunes millores en les condicions de desplaçament; no deuen ser les millores que surten avui al *Diari d'Eivissa* que anuncia l'Associació contra el Càncer, perquè si no fos un tema tan seriós faria ganes de riure, que les millores que anuncia sigui una guia turística *para los pacientes que vienen*, una web-cam... No, no, miri el diari; jo suposo que vostè deu saber qui és la presidenta d'aquesta associació que avui s'ha manifestat en els diaris en contra de la radioteràpia a Eivissa.

(Petit aldarull a la sala)

Quina partida econòmica destinen vostès a posar en marxa una facultat de medicina a les Illes Balears? Tampoc no ens ho han sabut aclarir. Són massa les incògnites que fins avui vostè no ha volgut o no ha sabut aclarir respecte al pressupost del 2009.

I miri, Sr. Conseller, ja per acabar perquè se m'està acabant el temps, i com a resum de l'anàlisi que el nostre grup fa del seu pressupost, li diré que aquest és un pressupost que reflecteix clarament la seva doble moral i el seu doble discurs. Vostès des del pacte mantenen un discurs quan governen i un altre molt diferents quan estan a l'oposició. Queda ben evident aquest doble discurs en temes com Son Espases, com la gestió de les infraestructures...; qui es podia imaginar que vostè faria el nou hospital d'Eivissa mitjançant una concessió administrativa? Sí, sí, ho han sentit bé, una concessió administrativa, o sigui un peatge a l'ombra que vostès tant criticaven a l'anterior legislatura, i ara els va molt bé perquè es pot fer l'hospital sense pressupost. Per cert, aquí m'agradaria recordar-li que el maig ens va regalar vostè una altra mentida, quan el 5 de maig d'aquest any, del 2008, ens deien els diaris: "*Salut y Consumo asigna 111 millones de euros al proyecto del nuevo hospital ibicenco de Can Misses*". Molt bé, Sr. Conseller, la concessió administrativa o ens costa molt o vostè mentia.

Un altre exemple del seu doble discurs, la concertació amb la sanitat privada, per a vostè concertar amb la privada és privatitzar, quan ho fa un govern del Partit Popular, el govern del Partit Popular ho fa igual que vostès, supòs, per disminuir el temps d'espera i per millorar les prestacions, per exemple a l'illa d'Eivissa es va fer l'hemodinàmica, i vostès s'hi van oposar tot el que van poder. Vostès, ara que governen, augmenten 400.000 euros els concerts amb la medicina privada només a l'illa d'Eivissa, això sí que és doble moral, Sr. Conseller.

I bé, tots aquests arguments crec que són suficients, me'n deixo algun, que tal vegada li podré dir a la rèplica, perquè el nostre grup presenti una esmena a la totalitat a un pressupost de salut que disminueix la despesa sanitària a la nostra comunitat i no cobreix les necessitats sanitàries dels ciutadans i ciutadanes de les nostres illes.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Castro. Per part del Govern, el Sr. Thomàs té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyor diputats, en primer lloc, em permetrà, Sra. Diputada, que no comparteixi amb vostè tot aquest llistat que diu de mancances, m'hagués agradat més sentir una crítica constructiva, però la veritat és que m'estic avesant ja a no escoltar una crítica constructiva, i li puc dir que no crec justificada aquesta esmena a la totalitat.

Miri, vostè sempre argumenta que falten diners, que no arriben doblers de l'Estat, que hi ha una llista d'espera descontrolada, doble discurs en sanitat privada, doble moral a Son Espases, no farà aquest centre de salut, i fins i tot ha repetit el que mai no falta, "aquest conseller diu mentides". Jo no dic mentides.

Podríem dir que té vostè un excés d'incredulitat, de crítica no constructiva, de pessimisme i que no es correspon amb la realitat, vostè fa, si vol parlar de l'Hospital d'Eivissa que ja li vaig dir l'altre dia que sembla que li fa ràbia que nosaltres fem aquest hospital.

Miri, som la conselleria que més doblers augmenta en relació amb l'any passat, més de 60 milions d'euros, la qual cosa és ver que suposa un augment d'un 5% respecte del 2008, o sigui, en total 1.254 milions. Per cert, l'increment de l'any 2006-2007, vostès varen augmentar un 5,5%. Amb una conjuntura econòmica que no té res absolutament a veure, aquests 1.254 milions d'enguany vénen 880 procedents del sistema de finançament de les comunitats autònomes que vostès varen posar l'any 2001, que crec que vostès mateixos comparteixen que no és un bon sistema de finançament, i a aquests 880 milions se n'hi afegeixen 315 milions que aporta la comunitat autònoma, acaba de dir que a aquest govern no li interessa la sanitat, idè augmentam 315 milions, que són més

milions que l'any passat, i aquest govern de l'Estat el sistema de finançament del qual no li agrada, resulta que enguany ens aporta 53 milions que vénen de la Conferència de Presidents i que no estaven prevists al seu sistema de finançament.

A més, podríem afegir que hem aconseguit, diu que no aconseguim res, idè hem aconseguit ja ara un augment d'un 73% en pressuposts en el que són estratègies de salut, polítiques de cohesió, etc.

I aquest pressupost, entre d'altres coses també ha dit que estam pitjor finançats, idè miri per on, resulta que si l'any passat teníem 1.130 euros per persona, l'any que ve en tindrem 1.209, és a dir, 79 euros més per persona. Potser no sigui molt, però és més del que teníem l'any passat. I això ens servirà per consolidar un esforç que ja s'ha començat enguany en polítiques de recursos humans, polítiques retributives i d'altres tipus, que l'any que ve representen 42 milions d'euros, com la incorporació de professional, és l'únic que ha dit en positiu, reconèixer que hem millorat en dèsset mesos 332 professionals a la sanitat pública, 332; si ara estam malament, imagini's vostè com ho varen deixar.

Supòs que si enguany es treuen 2.800 places d'oferta pública d'ocupació, també serà una bona notícia perquè, com a mínim, suposen millores i estabilitat per al personal que ara tenim. També hem treballat en millores d'infraestructures, continuam amb aquest pressupost millorant l'atenció i les prestacions a atenció primària i a atenció hospitalària, a més de campanyes de prevenció i noves aportacions en recerca i formació continuada.

Vostè comentava noves infraestructures, hi ha un nou pla, 2008-2012, que és una part important de la inversió, i em referesc a 9 centres que es troben en construcció i a 17 que es faran, que es començaran l'any que ve. A més a més, hem d'afegir accions que alguna s'ha començat i alguna molt prest començarà, com és l'hospital de dia psiquiàtric a Menorca, la reforma dels pavellons de l'hospital psiquiàtric, la reconversió sociosanitària a l'Hospital General, d'aquí ve l'augment de pressupost de GESMA, el Pla director de l'Hospital de Manacor, l'Hospital d'Eivissa, de Can Misses, per no oblidar la continuació de les obres de Son Espases. I totes aquestes actuacions suposen, primer, un gran esforç inversor, segon una important millora assistencial i una tercera qüestió molt important, precisament en aquests moments, un instrument que contribueix a dinamitzar l'economia de la nostra comunitat. Perquè, a més de demanar més, més i més diners, també el que s'ha de fer és gestionar, i gestionar millor i aprofitar al màxim els recursos que tenim, el que no és de rebut són tancaments d'exercicis previs amb desviament de pressupost d'un 10%, això sí que no és acceptable, perquè a més de diners hem d'aprendre a gestionar correctament. És per això que el Pla estratègic del Servei de Salut per als propers tres anys té un caramull de mesures per millorar deficiències i s'aplicaran dins el marc d'aquest pressupost.

Vostè comentava atenció primària, atenció primària és un dels objectius dins l'any que ve disposarà de 20 milions d'euros més i passarà a representar un 14,28% del pressupost, és a dir un 12% més que l'any anterior, només li recordaré que entre el pressupost de l'any passat i el d'enguany ja haurem incrementat el pressupost percentualment en un 22%, i l'objectiu del 16% en

atenció primària és un objectiu de legislatura, i vostè ho sap, i això sense comptar despesa farmacèutica ni pressupost del 061.

és veritat que encara queda molt de camí, hem d'aportar més professionals, en aquests moments hi ha més centres d'atenció, feim reformes organitzatives, s'inverteix a millorar i conservar els centres que tenim, hi ha 21 milions d'euros en inversió, donam un bot tecnològic qualitatiu en tema de recepta electrònica, història de salut i d'altres, i també feim impulsos per a l'atenció domiciliària, que no es resumeix en un equip o una unitat dependents d'un hospital l'atenció domiciliària és un concepte molt més ampli del que vostè parla. I també parlam de millores dins l'àrea hospitalària com la reforma de l'antic centre d'especialitats d'Inca, que serà un àmbit gestionat directament per l'Hospital d'Inca, la unitat de cures intermèdies i l'hospital de dia mèdic a Son Llätzer, d'això vostè no en parla; i també tot un procés de millores en informatització dins l'Hospital de Son Dureta. Amb tot això van 20 milions d'euros.

Evidentment feim moltes inversions en tecnologies d'informació i comunicació, només com a instrument de millora, entre d'altres coses, per als professionals, per accessibilitat dels pacients i per disminuir traves burocràtiques.

Dins el 2009 també treballarem en atenció en salut mental, a l'àmbit ja ha començat una unitat de l'Hospital Psiquiàtric nova, hem posat en marxa la unitat infantojuvenil al centre Vila d'Eivissa i l'any que ve posarem en marxa una ampliació d'una unitat de salut mental d'Es Viver, l'hospital de dia psiquiàtric al Mateu Orfila, una nova unitat terapèutica educativa a Mallorca, completarem equips de seguiment a (...) comunitari, una nova unitat comunitària de rehabilitació a Eivissa, augmentar el nombre de professionals i una miniresidència de vuit places a Manacor.

I dins l'àmbit de l'atenció sociosanitària, a través del programa estratègic Benentès, crearem una nova unitat, una unitat de mitjana i llarga estada a l'Hospital General i un hospital de dia de 30 places. A Menorca, un compromís d'unes places de convalescència i cures pal·liatives a Santa Rita, el Pla d'usos de l'antic Hospital Monte Toro i un increment de places a Can Serres d'Eivissa.

I, si vol, parlam de noves prestacions, que són importants per als ciutadans, prestacions en polítiques de salut i gènere, que per a això ens servirà el pressupost, programa de detecció precoç de càncer de mama fins als 69 anys, la vacunació del virus del papil·loma humà, la potenciació de consultes joves a instituts i unitats de la dona, el tema de la dispensació de l'anticoncepció d'urgències, la implantació de l'estratègia natural, d'atenció natural al part normal, tot el que fa referència a polítiques d'abordatge de prevenció i abordatge de violència de gènere, per això hem creat una coordinadora de salut i gènere, com noves prestacions, fisioteràpia a domicili, hemodiàlisi a domicili, el catàleg nou de prestacions ortoprotèsiques, les primeres passes d'atenció de podologia per a persones diabètiques o mesures per millorar les persones que necessiten desplaçar-se per rebre atenció a altres indrets diferents d'on viuen.

També, si vol, podem parlar de coses que fa la conselleria, des de direccions generals. Evidentment, la conselleria a través de la Direcció General de Salut Pública té el repte de renovació de les seves pròpies estructures internes, com abordar a través de campanyes de prevenció, de sensibilització, d'investigació, de detecció en temes d'infecció VIH SIDA, alcohol, tabac, hàbits saludables, obesitat i el tema de drogues, amb un augment de pressupost.

La Direcció General de Farmàcia, ja li ho vaig dir, té un augment d'un 20%. La Direcció General de Consum que fa feines en campanyes d'informació, formació, control de productes, més defenses del dret del consumidor i, per exemple, una potenciació de l'àrea de docència i investigació, s'ha signat per començar a caminar un (...) d'atenció primària i Son Dureta per realitzar recerca en assaigs clínics no finançats per Indústria, amb un pressupost de 270.000 euros, un centre que obrirem molt properament d'investigacions i recerca en malalties víriques i altres tipus de projectes.

Vostè diu, ha parlat, ha tret el tema de la facultat de medicina, la facultat de medicina no ha d'estar ara als pressuposts de la Conselleria de Salut, i vostè ho sap, hi ha una decisió política, s'han de fer unes passes que corresponen a la Universitat, amb l'ajuda de la Conselleria de Salut, amb l'ajuda de la Conselleria d'Educació i Cultura, tot un grup d'entitats socials i que formen part de la nostra societat civil.

Sra. Diputada, encara que no em cregui, aquest pressupost ens permetrà avançar en noves seccions i donar més serveis als ciutadans. És veritat que amb la conjuntura que tenim actualment, això ens obligarà a prioritzar des de la responsabilitat a l'hora de prendre mesures el més eficients possibles per elevar la qualitat assistencial des del sistema sanitari públic i que, evidentment, nosaltres tenim un obligat compromís amb la sostenibilitat de l'atenció sanitària que podem oferir. Estic convençut que aquests comptes que presentem ens permetran elevar la qualitat assistencial de la nostra sanitat, oferir i millorar els serveis sanitaris, oferir aquests serveis amb criteris d'eficiència i que aquests pressuposts, encara que només suposin un 5% de pujada, representen una quantitat suficient per desenvolupar aquests objectius.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula la Sra. Castro.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller. Miri, jo en aquestes hores no pensava que vostè ens llegís una altra vegada el discurs de la comissió, el discurs del ple de l'any passat i el discurs de la comissió de l'any passat. Però bé, Sr. Conseller, es veu que com que no té arguments per defensar el seu pressupost, sempre ha de recórrer a l'autocomplaença i a judicis de valor, que jo li agrairia que no fes sobre el que a mi em fa o em deixa de fer ràbia, perquè segurament s'equivocarà.

Quant a la nostra funció com a grup a l'oposició, bé, jo crec que és ben clar que és fiscalitzar al Govern i realitzar totes les crítiques que es puguin realitzar per millorar la gestió, i en especial en aquest cas, en una conselleria que demostra que no està a l'alçada de les seves responsabilitats. Vostè ens parla que a més de sous fa falta bona gestió, vostè vol donar lliçons de bona gestió, Sr. Conseller, perquè si vol li puc recordar que el pacte va deixar en els calaixos de la Conselleria de Sanitat algunes factures que pujaven a 1 milió d'euros, i li he de recordar que vostè era el director general de Salut en aquell govern, no sé si ho recorda.

En fi, vostè diu que no menteix, bé, jo li ho he demostrat amb papers, vostè ens va mentir quan ens va dir que aquest any s'invertirien 111 milions d'euros a l'Hospital d'Eivissa, l'Hospital d'Eivissa no té pressupost perquè es farà amb una concessió administrativa, amb un peatge a l'ombra, igual que va gestionar el Partit Popular l'Hospital de Son Espases i a vostè li semblava horrorós. Nosaltres no ens podem fiar de les seves paraules, només ens podem fiar del que està escrit i del que està plasmat en aquest pressupost. És vostè qui no volia Son Espases, qui condemnava els concerts amb la sanitat privada, i ara els augmenta en 400.000 euros només a Eivissa i, com li dic, qui rebutjava el peatge a l'ombra i ara l'utilitza per construir l'Hospital d'Eivissa. Vostè també és qui criticava les llistes d'espera i en un any han crescut un 9,5% a la nostra comunitat i tenim una demora mitjana que ja supera els dos mesos.

Per si tot això fos poc, ha convertit vostè el català en un problema d'atenció sanitària, exigint als professionals sanitaris un nivell de català amb certificat que molts alts càrrecs no tenen i alguns càrrecs polítics tampoc, com la consellera de Salut del Consell d'Eivissa, Sra. Abascal, que ja ha dit que ni té el certificat ni pensa estudiar català, però als professionals sanitaris sí que se'ls ha d'exigir; per a ells és un requisit quan, com a molt, seria un mèrit. Una bona política per atreure professionals a les Illes, i ja..., el Partit Popular ... -perdó, ara m'he perdut- ... i ja li anuncio, com li deia abans, Sr. Conseller, que el Partit Popular prendrà totes les mesures que cregui adients perquè aquest decret d'imposició del català que vostè es nega a retirar no repercuteixi en l'assistència sanitària de les Illes Balears. Nosaltres volem els millors professionals a la

nostra comunitat i creim que no es pot convertir la llengua en un problema sanitari com vostè fa amb aquest decret.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Castro. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Sra. Castro, moltes gràcies. Li podria contestar tantes coses que ara el problema que tenc és què li he de contestar, perquè la veritat és que precisa no ho és gaire, no ho és gaire.

Es queixa que només pujam un 5% de pressupost, vostè ha posat algun exemple percentualment en pressupost de la comunitat autònoma, si vol, jugam, vostè sap la Comunitat de Madrid quant augmenta el pressupost en sanitat enguany?, un 2,4%; Castella i Lleó, 2,6; País Valencià, 3,8; Canàries, 4,5; ...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Li ha quedat clar? Molt bé

Nosaltres augmentam el pressupost, injectam doblers, entre d'altres coses si hem d'aportar més diners, entre d'altres coses, aquesta distribució percentual s'ha fet per dos motius. Un, pressupost suficient per a determinades conselleries que són importants. Dos, hi ha determinades conselleries que en aquests moments tenen necessitat superior a altres anys i després n'hi ha d'altres que han d'omplir forats, omplir forats, si no podrien anar a altres bandes.

Vostè comenta l'augment d'atenció primària; ja li he dit, augmenta 20 milions, 12% i representa un 14% del pressupost.

Vostè comenta temes, llistes d'espera; vostè, ja li vaig dir l'altre dia, les estadístiques es poden estirar com vulgui un, però no digui mentides, no digui mentides, perquè les fotos s'amplien com un vol. Si ara vostè em diu que el 9 de juny a setembre d'enguany han augmentat un 9% les persones, vol que jo li digui com varen pujar l'any 2003? 9 dies; 2004, 12 dies; 2005, 10; 2006, 5 dies. Nosaltres, l'any passat, dos dies i mig, enguany 5 dies. Compara, compari.

Per què no diu vostè que enguany hem fet 4.000 intervencions quirúrgiques més de gener a novembre? Per què no ho diu? Perquè són 4.000 persones que han rebut atenció quirúrgica més que l'any passat, això no ho diu vostè, això no ho diu. Per tant, nosaltres racionalitzam recursos i, a més, els empram millor.

Vostè, després, parla de la privada d'Eivissa; li deu preocupar molt. La realitat és que vostès varen passar de 14 milions a 31 milions en concerts amb la privada; nosaltres sempre hem dit que formen part del sistema sanitari i s'utilitzarà quan sigui necessari per complementar aquesta actuació des de la pública. Enguany, els pressupost per a l'any que ve disminueix en 1,32%, però això no és ni bo ni dolent, simplement no és necessari.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, si són tan amables.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

No, no, és que vostè ha dit que augmenta; no sé d'on ho treu?

El pressupost a GESMA, ja li he dit, augmenta no amb alts càrrecs, puja en funció de les coses que farà GESMA, perquè aquí recursos socio-sanitaris en manquen i molts.

Vostè, hi ha altres temes que no li preocupen, han fet esmenes, per exemple, del catàleg ortoprotèsic, que no l'han fet, vostès no varen fer res, no van fer res; tenim un augment de 400.000 euros en el pressupost en el nou catàleg, que hem fet amb els malalts, amb les persones, perquè vostès no el varen ni modificar.

Podríem parlar de moltes altres coses, jo ja li he dit, crec que amb els pressuposts que nosaltres tenim hi ha un àmbit de feina, que s'ha de treballar en millorar eficiència, que això també ho diem, cosa que no sent de part seva. I que nosaltres augmentarem els serveis i la qualitat assistencial que donam als ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Torns en contra? Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Suárez.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Castro, bé, vostès presenten aquesta esmena a la totalitat del pressupost de la Conselleria de Salut i Consum i entitats de dret públic i fundacions afins, amb un argument general que no responen a les necessitats reals dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. Vostè ha intentat explicar què significa això i li

hem de dir que no trobem justificada aquesta motivació i realment no ens ha convençut.

Nosaltres intentarem explicar-li perquè nosaltres sí donam suport a aquest pressupost i ens agradaria que tal vegada la conseqüència d'aquest convenciment fos que retiràs la seva esmena a la totalitat. Des del nostre punt de vista, el Govern fa un esforç econòmic important, perquè el pressupost dedicat a salut i consum puja un 5,06% respecte de l'any anterior i continua d'aquesta manera sent una prioritat bàsica, de tal manera que de cada 100 euros que gasta aquest Govern més de 35 estan dedicats a aquest capítol.

Aquest esforç, ja s'ha comentat, permet també que es dediqui a l'atenció primària 20 milions més que l'any passat, arribant a un 14,28%. I sé que vostè em dirà, perquè això ho ha reflectit a una esmena, que això no arriba al 16 recomanat per l'Estratègia d'Atenció Primària; li hem de reconèixer que això és ací, però també vostè hauria de reconèixer que anem per bon camí.

Ací mateix, aquests comptes recullen un augment del 73% de fons específics conveniats amb el ministeri. I tot això es fa, i crec que és important tenir-ho en compte, en aquest context de disminució d'ingressos, derivat de la situació econòmica i de la necessària contenció pressupostària.

Nosaltres, per tant, valoram positivament els números globals, però també ho fem dels objectius del pla de feina de la conselleria, que tenen, a més, una lògica continuïtat amb l'execució del 2008. I destacarem quatre aspectes.

En primer lloc, la incorporació de nous professionals que han suposat la millora dels serveis oferts. I pel que fa a atenció primària, no sé si s'ha dit aquí, però sí que s'havia comentat a comissió, la reducció del nombre de targetes sanitàries per metge.

En segon lloc, les millores laborals dels professionals, tant pel que fa a qüestions salarials com a formació i desenvolupament professional.

En tercer lloc, es du a bon ritme la implementació del Pla d'infraestructures 2008-2012.

I finalment, un quart aspecte, i és un tema que s'ha comentat poc i jo crec que és important, i és que es planteja, nosaltres esperam que s'apliqui amb lucidesa, un pla de millora de gestió i d'eficiència dels recursos públics d'aquesta conselleria.

Voldria fer també, hem parlat de números, hem parlat d'objectius, i voldria fer també una referència a l'illa d'Eivissa. En primer lloc, hem vist un clar compromís amb la millora de l'actual hospital de Can Misses, mitjançant una inversió que ha creat mesures per pal·liar la saturació de l'hospital durant aquest any. Enguany es manté un lleuger augment del pressupost, envoltant del 4%, per a aquest any; per tant es continuarà, no amb el mateix ritme, perquè a més ja s'hi han fet una sèrie d'inversions, però es continuarà amb una inversió notable a l'hospital de Can Misses. Tots sabem, Sra. Castro, que la solució definitiva dels problemes de l'hospital, efectivament vindran quan estigui en marxa el nou, i nosaltres tenim clar que l'aposta d'aquest Govern, l'aposta d'aquest grup és,

efectivament, la construcció d'aquest nou hospital, que nosaltres sí pensam que es donen clares passes en positiu.

Pel que fa a Eivissa, també, es posaran en marxa els nous centres d'atenció primària de Sant Antoni i Sant Jordi i hi ha un compromís per iniciar els tràmits per als nous centres de Sa Colomina i Sant Josep. Vostè ha dit que l'altre dia el Sr. Conseller havia comentat que la primera pedra es posarà en el 2010, vostès deien que ho farien el 2004, per tant si al llarg d'aquest any tenim tots els plans previs perquè la primera pedra es posi el 2010, benvingut sigui.

Tercera qüestió, la millora del servei del 061, amb l'ampliació de l'atenció de 24 hores de l'UVI mòbil de la base de Sant Antoni que, com vostè bé sap, atén tota la zona oest, centre i nord de l'illa.

I un quart aspecte, també, referit a Eivissa, la millora de l'atenció en salut mental, amb l'ampliació de la unitat de salut mental en el Centre de Salut des Viver i la creació d'una nova unitat comunitària de rehabilitació en què s'afegiran algunes mesures que ja s'han pres, com la unitat d'infantojuvenil al Centre de Salut de Vila.

Sra. Castro, vostè em dirà, aquestes són pressuposts són millorables? Jo li dic: sí, són millorables. Ara, reuneixen des del punt de vista d'Eivissa pel Canvi els mínims perquè puguem donar-los suport? Nosaltres li diem també que sí i esperam haver-la convençut perquè vostè retiri aquesta esmena a la totalitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Suárez. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Reconec que tenia una confiança cada any en aquests pressuposts, jo diria que en els pressuposts generals en tots aquests debats, uns se'n van amb una certa tristesa, jo personalment tots els que he viscut, perquè sempre s'utilitza aquest debat o els debats grans per fer d'alguna manera o l'altra un qüestionament, des del Parlament de les Illes Balears, des de l'òrgan de la sobirania, del caràcter oficial de la llengua catalana. Pensava en aquest moment que, després d'haver passat el debat d'IB3, després d'Educació i Cultura, després de què no hi hagués hagut una llei d'acompanyament amb mesures que atacassin la pròpia llengua, hauríem superat aquest moment que sempre hem de viure, però és evident que no. No crec que hi hagi cap altre Parlament a tota Europa que els parlamentaris del país posin en dubte el valor de què la seva funció pública, que els seus ciutadans puguin ser atesos amb la llengua del país; només aquells que dubten del caràcter de llengua pròpia del seu propi país. Ningú no estima la seva llengua perquè sigui gran, sinó perquè és la seva, i si és la llengua del país, així és que li hem de donar tota la cobertura que calgui i els ciutadans hi han de poder ser atesos; hem de posar els mecanismes perquè sigui possible, mai no hem de desatendre un servei, mai no es desatendrà un servei per qüestions lingüístiques, però jo crec

que qui n'està qüestionant, qui n'està fent de l'oficialitat de la llengua catalana una batalla política són els que la qüestionen, les conseqüències que arreu del món s'associen a l'oficialitat. A tot el món quan dius que una llengua és oficial, és evident que dins la funció pública és oficial; no qüestiona ningú dels castellà en lloc, però nosaltres, que qualcú ho qüestioni, jo és que ja conec prou la història de l'Estat espanyol com perquè no em vengui de nou. Que es faci en aquesta cambra, encara ara em dol.

De totes maneres, dit això, realment els mecanismes, i ho hem dit a tots els debats d'esmenes a la totalitat, l'únic gran argument de l'esmena a la totalitat, es parla que hi hauria d'haver més doblers. Creim que si no es diu d'on, perd molta força aquest argument. Jo crec que estam imperiosament instal·lats, i m'agradaria que fos jo que anàs errat, en aquell paradigma que cada any hi haurà més i més recursos públics per fer més i més coses, i no crec que tenguem molt ben associat el moment polític i econòmic que vivim. Com a mínim veig, no sé si amb tranquil·litat, que aquesta cambra no l'ha valorat en absolut com a cap problema per seguir amb els mateixos discursos de l'any passat, de l'anterior i de l'anterior. Confii que aquest optimisme generarà confiança al país, ens en sortirem i tornarem a aquell paradigma de creixement; per paga nosaltres tenim dos grans coixins encara per créixer: un és que el nostre PIB no el gestionam nosaltres, gestionam un 13, un 14% del PIB, per tant difícilment podem arribar a la despesa de sanitat recomanada, que hauria de rondar per ventura el 9, el 10 o el percentatge que calgués i que no podem de cap manera finançar des de les nostres pròpies competències.

Amb les competències que tenim, el finançament que ens aporta l'Estat i també el camp per córrer que tenim en serveis públics a les Illes Balears, i jo diria que en aquest cas en general a l'Estat, dins els paràmetres europeus, tenim camp; però tot el que es posa en marxa ha de seguir en marxa i hi ha d'haver els ingressos per dur-ho a terme. Amb aquesta conjuntura, que jo sí que consider que és difícil, hi ha hagut un increment d'un 5% en matèria de sanitat, no comprenc que no vulguin comparar els increments a les altres bandes perquè només vulguin comparar quin percentatge representa sanitat respecte del total, quan fins i tot quan hi ha competències distintes, per exemple Madrid no té policia, doncs tot són distorsions dins la comparativa; la qüestió és que aquí sí que hi ha hagut un increment de 60 milions d'euros. Són insuficients, necessitam més recursos per atendre tota la demanda, però és un esforç, és un esforç que nosaltres valoram en positiu.

Vostès ens diuen que sumem 125 milions d'euros més avui, hi ha esmenes parcials en aquest sentit, que justifiquen una esmena a la totalitat. I d'on surten? Del 00000000000000, bé, no hi ha ni un 1, perquè, per ser un poc digitals no, almenys qualque 1, no. Per tant, què significa això? Intentant una proporcionalitat, vol dir que rebaixem proporcionalment totes les conselleries, que abaixem Educació, que abaixem Medi Ambient, que abaixem Benestar Social, que abaixem les inversions, que ho abaixem tot proporcionalment per arribar als 125. No, tampoc, és un gest polític, només volen dir que ells gastarien més en sanitat, però sense augmentar els ingressos, destinant tots els doblers de l'Estat a l'endeutament, perquè hi ha l'esmena del Partit Popular viva, bé, viva no perquè ja l'hem rebutjada, però la votarem, encara no, ja hem de rebutjar aquesta esmena, però és la posició oficial del Partit Popular.

D'on surten més? Dels 64000, aquell cèlebre, ja dic, més de 100 milions el darrer pressupost del Partit Popular en despesa, en inversió immaterial; que en bona mesura és necessari, ha abaixat espectacularment el seu percentatge, ha abaixat fins i tot en números absoluts. Estam enfora dels 100 milions d'euros de despesa immaterial; bé, idò, és que si llevam tota la despesa immaterial que volen per sufragar despesa, la veritat és que ens quedarem amb molt poca cosa immaterial.

Afectacions que lleven tot el que hi ha previst, no es pot fer el previst si realment afectàssim a programes nous allò que ja teníem afectat o ja teníem previst per dur a terme.

En definitiva, un debat molt postís, molt poc rigorós, que en bona mesura jo vull assumir, i ho he dit a cada debat, que en bona mesura ve de vicis que ha anat agafant aquesta cambra i en gran sentit el parlamentarisme europeu amb els debats de pressuposts, que acaba sent un debat sense cap interès per als ciutadans, sense cap interès mediàtic, perquè al final no ens estam debatent realment si amb aquella esmena podrem fer un hospital o no el podrem fer, perquè no és seriós.

Tots hauríem de fer una reflexió de cara al 2011, jo ja veig que en aquesta legislatura serà difícil, però de cara al 2011, de cara a un altre reglament, fer esmenes com les que es plantegen no poden ser admissibles. Hem de fer un debat entre tots, i jo assumec la part de culpa que ens pugui pertocar dins aquesta deriva que ha agafat el debat de pressuposts, però estic convençut que o el redreçam o realment cada vegada tendrà menys pocs interès, amb la gran diferència que hi ha a tots els debats americans amb qualsevol esmena, on hi ha un moviment popular, social i polític de primeríssim ordre, per si s'aprova o no s'aprova una esmena.

De totes maneres, el debat de les esmenes parcials ja el tenc, el conseller ha fet ja una defensa de la gestió en molts de programes, en moltes taxes, en moltes prestacions noves que s'han dut a terme, ha destacat, i nosaltres també ho volem fer, aquest increment només d'un 20% ja en la despesa d'atenció primària, que no arriba encara a aquest 16, però que s'hi aproxima i que és desitjable que tenim molt clar dins el camí. I més que un percentatge respecte del global, nosaltres voldrem veure que hi hagi els milions que necessita atenció primària, perquè si al final el que fa és abaixar d'altres bandes, doncs tampoc no ens sentirem prou satisfets.

També l'oferta de nous llocs de treball, aquesta oferta de 2.800 llocs de feina, més de 1.000 nous professionals, creim que és un esforç en la línia adequada, amb molta, jo diria que d'empenta per part del Govern en el moment polític que vivim, que veig que és negligit dins l'anàlisi que en fa el Partit Popular, ens sap greu perquè per captar-ne tota la seva vàlua l'han de contextualitzar dins el moment en què es troben aquests pressuposts.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Gascón.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sr. Rotger. Anem millorant, Sr. Rotger, record jo els debats de pressuposts de Salut eren a la una de la nit fa uns anys, ara ja són a les deu o les nou i mitja, potser d'aquí a uns anys seran a les cinc, a l'hora dels toreros, ja veurem qui fa de toro en aquell moment, però bé, anem millorant.

I debatem aquest debat, que és el debat més important de l'any, almenys hauria de ser el debat més important de l'any, perquè parlem de dotacions econòmiques que fan possible dur a terme les polítiques que el Govern, en aquest moment del pacte, durà a terme durant l'any. Com deia un antic conseller d'Hisenda d'aquest Parlament, quan presentava els pressuposts deia que "aquest és el veritable debat de l'any, del que podem parlar de política, però si no hi ha doblers quedarem sols amb paraules", açò ho deia un conseller que posteriorment va ser president del Govern d'aquesta comunitat autònoma.

I jo preparava aquesta intervenció com a un debat a la totalitat, del debat de les esmenes que, del que ha parlat la Sra. Castro, que jo he escoltat atentament, sobre el català, sobre el 16%, que jo crec que ens equivoquem tots quan comptem així el 16%, perquè ja s'està acomplint, ja ho dic fa anys que s'està acomplint, tornem a les esmenes i ja en parlaré en el moment oportú quan sigui a les esmenes, ara encara no ho és. Jo el que he fet és revisar els debats que hi ha hagut des de l'any 2002 en endavant; l'any 2002 per què? Perquè va ser quan hi va haver la transferència de sanitat.

Llavors, criden l'atenció dues coses: una, que és lògica i esperada, i l'altra que almenys és curiosa. La primera és evident: el pressupost de Salut, en un percentatge altíssim, està compromès abans de començar l'any perquè té una quantitat de personal important, igual que la Conselleria d'Educació, per tant, una gran part del pressupost està compromesa. Una altra part important està compromesa en infraestructures, perquè hi ha un continuisme evident, els agradi o no, amb les infraestructures que hi ha. Per tant, poques variacions es poden produir en el pressupost, en principi. I açò és evident, i ja ens ho deia l'any passat en aquest debat la portaveu del Partit Popular. Deia: "l'he de felicitar, -a vostè, Sr. Conseller-, perquè tot i que la política sanitària del Govern era per a vostè i per a la resta dels grups que conformen aquest parlament i que avui són govern, era una política catastròfica, fins i tot apocalíptica, i resulta que ara és pràcticament la mateixa, la que vostès ens vénen a explicar davant del Parlament". Per tot això, el que és

el mateix, votarem en contra -aquesta darrera frase la dic jo-, però és el que va passar.

L'altra cosa, la curiosa, és el que li dic dels pressuposts. L'any 2002 nosaltres vàrem rebre les transferències, es varen fer uns pressuposts que no ens agradaven, però es va fer com es va poder, el Partit Popular va votar-hi en contra igualment el 2003. He de resumir perquè no tindrè temps, i el 2004, amb el Govern una altra vegada del Partit Popular, fan un pressupost que a nosaltres no ens agradava (...) perquè no era reivindicatiu amb el Govern central, com nosaltres havíem demanat quan vàrem tenir la transferència, comptaven malament el personal que era de l'any 99, comptaven malament aquell 3% per augmentar el pressupost, etc., com que no eren coherents, nosaltres no vàrem votar a favor l'any 2004. Els anys següents, any 2005, 2006 aquí hi va haver una hecatombe. Varen començar que la transferència no anava bé, que la població s'havia de tornar calcular, que el Govern central havia de pagar un nou Son Dureta, etc. Què havia passat? Que el 2004 governava el Sr. Zapatero a Madrid i després ja va ser una caixa de trons, va ser allò que deia Aznar a González sobre el tema del Mercat Comú, "*pedigüeños*". Açò és el que vàrem fer nosaltres. Però bé, no es va plantejar, hi va haver una guerra sense quarter i nosaltres vàrem votar en contra repetidament als pressuposts perquè es va arribar a posar fins i tot allò que considerava el Govern balear que li devia el Govern de Madrid en els pressuposts. Jo no sé si això es pot fer o no.

Ens trobam que l'any 2007 canvia el color polític del Govern balear i a final d'any el PP presenta una esmena a la totalitat, amb la qual la persona que la presenta -no ho llegiré per no perdre temps- ens torna a dir que el pressupost és el mateix, que està molt content, però *pa-ta-pam!*, en contra. I ara presenten i debatem una esmena a la totalitat que presenta la Sra. Castro, malgrat Madrid l'últim any ha augmentat per primera vegada el pressupost de la transferència a la reunió de presidents, any rere any ha aconseguit millorar els pressuposts per a la sida, per a les campanyes, es fa ja la prevenció vacunal del càncer de coll, que s'ha de fer. A l'anterior legislatura els dos últims anys els pressuposts de salut es varen qualificar per la consellera d'aquell moment com "els millors de la història", pujaven un 5% cada any. L'any passat varen pujar un 10% i aquest any un 5%, i són dolents. Ni es valora el sobre esforç que ha hagut de fer la Conselleria d'Hisenda per satisfer el pacte que es va haver de fer amb la vaga del sindicat (...) de Balears i que no qualificaré. De tota manera vull dir que he vist aquí que cada un que ha pujat ha dit que el pressupost de la seva conselleria baixava. Algú pujarà i dirà que ha pujat..., això és inviable.

Nosaltres pensam que els anys en què nosaltres hem votat en contra dels pressuposts eren uns pressuposts que havien de ser més reivindicatius, però en aquest moment pensam que la Sra. Castro no ens demostra el motiu d'una esmena a la totalitat, sí de moltíssimes esmenes, que després en debatrem algunes, però no d'una esmena a la totalitat de la conselleria. De tota manera nosaltres entenem que no s'ha de contemplar únicament el creixement pressupostari en números totals. Com deia el conseller Thomàs el desembre de l'any passat en el debat del pressupost "la condició per gestionar bé una conselleria no pot ser mai la d'incrementar en progressió geomètrica aquests pressuposts anuals, sinó la política que es dugui a terme amb ells, ho hem de fer per contribuir a millorar uns nivells de

salut...". És a dir, no només s'ha d'augmentar el pressupost perquè en un moment donat ja no es podrà augmentar més.

Nosaltres estam d'acord amb la política de personal que es du a terme, entesa com l'augment racional de plantilles que s'està fent, com ja va explicar el conseller a la comissió. Estam d'acord amb la millora de la gestió que s'està posant en marxa i que pot millorar la qualitat assistencial sense gastar més, tal com ens va explicar fa dues setmanes el conseller a una pregunta meva. S'ha de millorar la gestió, jo tenia aquí per fer-los un exemple molt gràfic de com no s'ha de gestionar una cosa concreta de fa uns anys, però em queden 2 minuts i m'estim més no arribar a aquest punt.

Estam d'acord amb la construcció de noves infraestructures sanitàries, seguint el pla que va fer el Partit Popular per al 2004-2010 de l'anterior govern, que tenien un poquet parat i que ara sembla que continua. No estam d'acord, com ja direm a les esmenes parcials, a afegir coses de les infraestructures que no estan en el Pla 2004-2010 perquè en aquest moment ja serà un pla diferent, millor. Però en aquest moment hem d'acabar el que tenim.

Sr. Conseller, per acabar, nosaltres també som crítics, vostès saben que nosaltres no som partidaris de les iniciatives de finançament privat, anomenades PCI com la que està en construcció a Son Espases. Això ja ho saben, però entenem que no hi ha altra manera de fer-ho. És una fórmula que nosaltres entenem que és perversa, és com quan a mi em donen la targeta VISA, compri avui i pagui demà, que donarà com a resultat unes hipoteques que ja estam pagant de les carreteres. Però nosaltres no hi estam d'acord. Entenem que no hi ha altre remei que fer-ho així per construir el nou hospital d'Eivissa, atès el precari estat en què tenim els fons econòmics. Hi ha gent en aquest moment, Sr. Conseller, que gaudeix que digui això, és el que pens. No hem d'oblidar que aquestes construccions diuen que redueixen el temps de construcció, és cert, garanteix l'obra, però també és cert que són molt més cares, condicionen la capacitat d'inversió, limiten la capacitat dels hospitals per adaptar-se als canvis tecnològics, etc. Mirem què ha passat amb els inventors d'aquests tipus de model, com és el model anglès, els hospitals inicials com és el Reina Isabel està en fallida. Què vull dir amb tot això? No volem dir que no s'ha de fer, volem dir que el Grup Socialista és crític amb això, com ho són vostès. Però no tenim altre remei que fer-ho i hem de tenir esment en firmar els convenis amb les empreses perquè no es pot fer d'altra manera, però li demanem, conseller, molta cura amb el que es fa.

En definitiva, no acceptarem l'esmena a la totalitat que ens presenta el Partit Popular, la Sra. Castro, perquè consideram que són els pressuposts possibles i adients per a la nostra comunitat. I com que pensam que de l'any passat a aquest s'ha continuat i s'ha millorat el pressupost que fa la Conselleria de Salut, i seguint les paraules de la portaveu de l'any anterior de salut, jo crec, Sra. Castro, que treure aquesta esmena a la totalitat, seria el més raonable. Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Vicepresidenta Primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gascón. En torn de rèplica té la paraula la Sra. Castro per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Suárez, em pot dir totes les xifres que vulgui, la veritat i la realitat és que aquest any l'aportació de l'Estat baixa en 31 milions. Una altra realitat és que, com hem dit, aplaudim l'increment de professionals a l'atenció primària, però per altra banda lamentem l'obscurantisme del Sr. Conseller, perquè quan li hem demanat les dades dels professionals que s'han incorporat, ens ha donat les dades de Menorca i d'Eivissa, les dades de Mallorca no. Mentides les diu vostè, li ho he demostrat abans.

Vostè parla de millores a l'Hospital de Can Misses, Sra. Suárez. Es varen realitzar, li ho record, l'anterior legislatura, a pediatria, diàlisi, als quiròfans començats que es varen trobar i que vostès varen acabar; i el pressupost aquest any per a l'Hospital de Can Misses és de 75 milions d'euros enfront dels 81 de l'any passat. Si això també és mentida, Sr. Conseller, està escrit a la memòria dels seus pressuposts.

Vostès tenen per costum només justificar i excusar el que es fa i no es fa en determinades actuacions mirant el passat. Ara són vostès els que donen suport a aquest govern i és la seva responsabilitat. Nosaltres farem les propostes mirant el futur. Però també podríem repassar una mica el passat, Sr. Alorda, si vol podem repassar tècnicament la perfecció de les seves propostes quan estava a l'oposició o el seu contingut, les seves esmenes contra Son Espases, contra la privatització. Tot això a què ara vostès donen suport. Això, Sr. Alorda, que vostè diu del català, que tan trist el posa, això li ho ha de dir a la consellera de Salut del Consell Insular d'Eivissa que s'ha negat públicament a estudiar català. A mi el que realment em posa trista i em dol és que el català sigui un requisit i no un mèrit per als professionals que han de venir d'altres comunitats autònomes, fins i tot d'altres indrets del món per fer feina a la nostra comunitat autònoma.

Sr. Gascón, jo li vull agrair d'entrada la seva sinceritat, realment és el que li demanàvem al conseller. Pensam, com vostè ha dit, Sr. Gascón, que un sistema serà pervers o serà bo igualment si governa el Partit Popular, si governen els socialistes o si governa en pacte. Jo crec que això ho han de reconèixer, que era igual de bo ara que quan governava el Partit Popular. La concessió administrativa, la concertació amb les entitats privades i tot allò que vostès estan fent ara, igual que feia el Partit Popular. I vostè ens critica que presentam una esmena a la totalitat si estam d'acord amb determinades coses. Sr. Gascón, vostè ho ha dit, jo també m'he repassat els debats i les xifres dels anys passats, i vostès, com vostè ha dit, varen votar en contra de tots els pressuposts, tant dels que pujaven del 2006 i 2007 un 5,7 i un 5,5% respectivament, com del del 2005 que s'incrementava un 40,27%, també varen votar en contra d'aquest pressupost. I varen votar en contra quan el 2007 es proposaven i es varen fer 3 hospitals, 23 actuacions en centres

de salut, 16 centres sanitaris nous amb una inversió total de 40 milions d'euros, 7 reformes amb un cost aproximat de 100 milions d'euros, i 11 actuacions a centres de salut, amb una inversió de 34 milions d'euros. Sr. Gascón, *en todas partes cuecen habas*.

I, Sr. Alorda, les esmenes són tècnicament igual de bones les nostres que les seves, i el contingut, pensi-s'ho bé abans de donar suport a determinades actuacions. Repassi les esmenes que vostè presentava als pressuposts del Partit Popular. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. En torn de contrarèplica per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Suárez.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sí, breument tres consideracions. Sra. Castro, quan he parlat de les reformes de l'Hospital de Can Misses, en absolut no m'he ficat amb les reformes que varen fer vostès. Jo diria que per una qüestió d'higiene mental, li recomanaria que fos capaç de reconèixer allò que fa aquest govern. I allò que és cert és que aquest govern durant aquest any ha fet importants inversions de millora a l'Hospital de Can Misses, que ha contribuït a pal·liar la saturació que pateix. Jo simplement li dic que reconegui això. I tot i això, el pressupost per a enguany puja un 4%, un 4% respecte del de l'any passat. Per tant, jo crec que simplement es tracta de llegir els pressuposts i reconèixer què passa.

Segona observació, vostè fa una crítica a la postura en aquest cas del conseller quan estava a l'oposició respecte dels convenis amb la privada. Jo simplement avui li faré una pregunta que supòs que tindrem temps de debatre. Jo li plantejo...

(Remor de veus)

Em deixen parlar per favor?

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, una mica de silenci per favor. Deixin parlar la Sra. Suárez.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Jo faig una pregunta retòrica, senyors del Partit Popular, jo els diria als diputats d'Eivissa si seran capaços de donar suport a l'obertura de nous serveis al nou Hospital de Can Misses, que vagin en detriment del Sr. Vilàs. Quan parlem d'aquest tema, quan parlem que els nous serveis que s'oferiran al nou hospital aniran en detriment que té molt de pes sobre el Partit Popular, m'agradarà sentir què pensen. Faig aquesta pregunta retòrica i supòs que en algun moment tindrà la seva concreció.

Després, una tercera consideració sobre el tema del català. És veritat que forma part del debat de globalitat, però jo simplement els ofereixo una reflexió. Jo crec que estaria bé que deixéssim de fer del tema de la llengua catalana una eina d'enfrontament social i polític. I que reconeguessin que el fet que els professionals parlin en català, a més del reconeixement d'un dret, el que farà serà ajudar a donar un millor servei sanitari, un millor servei assistencial. Això vostès ho saben, el que passa és que no ho volen reconèixer perquè prefereixen molt més l'enfrontament. Senyors del Partit Popular, reflexionin sobre això i, per favor, canviïn la seva postura al respecte.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Suárez. Per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Vagi per endavant que evidentment si no hi ha acord, mantindrem aquesta mena de debat exactament amb aquest format, em sap greu que no haguem fet les dues, com era habitual, perquè pareix que hi ha nostàlgia fins i tot d'aquest esquema i si ho hem de fer perquè sembli que feim una cosa, jo voldria introduir un altre plantejament, i ho feia, no sé si m'ha escoltat, amb un *mea culpa* per la part que ens tocava institucionalment i feia una reflexió adreçada a tota la cambra. No ho ha volgut sentir o jo m'he expressat malament. Solia dir al seu amic Rousseau que no discutís mai, perquè tanmateix la vanitat s'obceca, i quan dos discuteixen i un no escolta, normalment és molt difícil, tots dos s'encenen i no escolten l'altre. Si això ens passa, jo voldria desautoritzar Rousseau i dir que sí, que hi ha un espai per al diàleg i fins i tot per a la discussió, però realment aquesta cambra és l'exemple de tot el contrari. Fins i tot si un diu la paraula *mea culpa*, que no importaria dins un debat que és contradictori, encara rep i se li diu que no se'n recorda del seu passat. És no voler entendre els termes en els quals jo plantejava aquest debat i em sap greu perquè aquest debat necessita mà de metge. Però evidentment si el PP troba que no, mantindrem aquest esquema perquè això ha de ser des d'un consens.

Vostè em diu que parlem un poc del passat, a mi mai no m'ha sabut greu, s'ha recordat de quin és el resultat del finançament del passat, són actualment 800 milions d'euros que és el que considera el finançament del Partit Popular allò que hauríem de destinar a la sanitat. Però no és que no valori que els 300 i busques que hi posem nosaltres són insuficients, no, no, el sistema ens fa tornar doblers a Madrid, al Fons de Suficiència, perquè el sistema del Sr. Aznar, mantingut pel Sr. Zapatero,

troba que estam sobrefinançats. I el Fons de Suficiència, com que ha interpretat que estam sobrefinançats, amb aquesta magnífica llei de finançament de la sanitat, ens fa tornar per exemple enguany 200 milions d'euros als pressuposts de l'Estat. Per tant, si vostè vol donar sensació que el Partit Popular ha demostrat sensibilitat en el tema de sanitat i em diu que amb 800 milions ho duríem beníssim, no acab d'entendre per què troba que 1.200-1.300 són insuficients. Aquí és allà on hem anat.

Per altra banda, aquí hi ha hagut un esforç molt important de totes les administracions per dur-ho a terme i no entenc que ara em digui que estic d'acord amb la privatització i Son Espases. Clar, vostè ho diu, ho dirà el *Diari de Sessions*. Si qualcú només la llegeix a vostè, quedaré en una certa indefensió. Confio que arribi el punt en què jo..., com que vostè no ha donat cap argument en aquesta acusació tan absurda, senzillament la desmenteix sense dir res més. Em puc remetre a tants de debats en què aquest tema ha estat argument, jo diria que *ad nauseam* gairebé en aquesta casa i no importarà que hi abundi.

Quant al castellà. Miri, si vostè considera que els funcionaris no han d'entendre la llengua del país, planteji-ho així, digui que no s'han de saber les llengües oficials, però que ho troba del castellà, no em diu que si ve qualcú de fora de l'Estat no hagi de saber castellà. Vostè capitidismineix una de les llengües oficials, l'altra no, quan té moltíssims més milions de parlants. Jo li dic que aquest debat a Finlàndia, no li parl d'Alemanya ni de França, li parl de Dinamarca, no existeix. Si vostè anés amb aquest debat a Dinamarca, dirien aquesta senyora d'on surt, dient-ho de la llengua pròpia. Però per a vostè és una llengua que si és un mèrit, ja hem fet molt, és un mèrit i ja hem fet un detall. Clar, això no és el que se'n diu oficialitat arreu del món. Però bé, és el que vostè va entendre quan entenia que defensava l'oficialitat.

No hem de perdre cap servei, no n'hem de fer cap bandera d'atac, sinó que hem de gestionar la dificultat que tenim en aquest moment d'implantació de la llengua catalana, i m'agrada la polèmica de sanitat només per una qüestió: que la posa damunt la taula, perquè quan venim a aquesta cambra sembla que la que està en perill és la llengua castellana, quan els sent a vostès i com a mínim han de confessar que hi ha uns grans col·lectius que en la llengua que està minoritzada i amb dificultats de coneixement social és la llengua catalana. Bé, el que passa és que la seva reacció és dir "idò no hem de demanar", perquè com té una situació ja de debilitat, idò, no importa demanar-ho pus, crec que la conseqüència hauria de ser la contrària, el Govern del país, els dirigents del país el que han de fer és una defensa de la seva pròpia llengua.

Per altra banda, crec que la resta dels punts, més o menys, han quedat aclarits. El conveni de personal també ha representat unes millores importants dins el capítol 1. La resta de les esmenes, com que són més pròpies de la de globalitat i tendrem ocasió..., tindrà ocasió de contestar fins i tot al Grup Mixt perquè tenen una intervenció de globalitat, per tant, faci l'ús que vostè trobi, allà contestarem els temes més de detall.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Sr. Gascón, té la paraula.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Alorda, estic d'acord amb vostè que el debat aquest s'ha de revisar com es fa. Record debats de pressupostos amb el Dr. Cabrer en el seu temps i amb el Sr. Fiol i eren debats que em preparava molt, que en gaudia molt i en aquest moment, han canviat, no sé si és que he tornat gran -que hi he tornat-, però és evident que qualche cosa també canvia o qualche cosa ha canviat i ho hauríem de revisar entre tots. Estic d'acord amb vostè.

Sra. Castro, això que diu vostè de mirar el passat, que hem de mirar el futur, escolti, cada dia sent aquí preguntes que diuen "i què pensen fer en tal cosa?", perquè nosaltres quan governàvem..." i ens expliquen aquella història, ho fan molt algunes exconselleres, eh?, que tenen aquesta tendència. Per tant, no ens digui a nosaltres que parlem del passat perquè no és parlar del passat. Li he dit ben clar, al 2006 i al 2007 per què no vam votar els pressupostos, no sé si m'ha entès o no, però li ho he dit, perquè nosaltres no estàvem d'acord amb allò que es posava al pressupost, s'hi posaven números que no existien, s'hi posaven transferències que no existien, es comptabilitzava un deute teòric del Govern central, però que el Govern central no havia reconegut mai. Això, no sé si és legal o no, ens ho hauria de dir el Sr. Manera, però vaja!, ho trobo irracional. Jo, però bé, no opino més.

2005, també es va votar en contra perquè no era reivindicatiu. No era reivindicatiu amb el Govern del Sr. Aznar. Què va passar el 2004?, per què no es van votar el 2003? Si era un pressupost que a nosaltres ens el van deixar caure. El 2002 i el 2003 ens varem deixar caure una bossa d'impostos *o la coges o la dejays y dentro va la sanidad*. Nosaltres vàrem fer un pressupost, que no se'n podia fer un altre, hi havia el Sr. Mesquida aquí i van i ens el voten en contra vostès, quan, què hi havia de nou a sanitat?, hi havia l'ib-salut, que era nou, i allò de sanitat, que era poca cosa, era el dinar de les faves i quatre coses més. No hi havia res més en aquell moment.

Per últim, una correcció. Vostè ha dit, seguint les meves paraules, que és un sistema pervers, el dels PCI, ho consider, però diu "si era bo abans, és bo ara". No he dit en cap moment que era bo, he dit que era dolent abans i és dolent ara, però el nostre grup es posiciona en contra perquè pensam que no és bo, també entenem que no hi ha altre solució per fer aquest hospital que aquesta i estarem endeutats, estarem endeutats amb... el que he demanat al conseller és que -i al d'Hisenda també- es controli el màxim possible com es fan aquests contractes que es fan, perquè si no és cert que deixam hipotecats els nostres fills. Nosaltres, filosòficament, hi estam en contra, és dolent ara i ho era abans. A mi em fa més cor dir que abans ho era més que ara, però també s'ha de dir que se'm veuria el llautó. Són iguals.

Gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr... Sí?

LA SRA CASTRO I GANDASEGUI:

Sra. Presidenta. Si us plau, aquí s'ha fet una acusació molt greu, que el Partit Popular defensa els interessos d'un empresari privat, quan jo ja no podia contestar. Agrairia que es demanés a la diputada que retirés aquesta afirmació o se'm deixés contestar-li.

(S'escolten veus de fons)

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Sra. Presidenta, jo, simplement no hem sentit al·ludida per la observació que ha fet la Sra. Castro. He contestat perquè tothom hem mirava, he fet una pregunta retòrica i una reflexió general i després, és clar, passa que cadascú se sent al·ludit perquè se sent al·ludit, però no crec que hagi fet en absolut el que ha dit la Sra. Castro. Per tant, no he de retirar res. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Sr. Castro... No l'ha anomenada a vostè, suposo. Ha dit, "Sra. Castro, vostè és..." alguna cosa? Se sent al·ludida?

Consultats els membres de la Mesa i el lletrat diuen que en cap moment se l'ha al·ludida a vostè, sinó que és una qüestió genèrica i vostè sap que les al·lusions han de ser de tipus personal. Així que no hi ha lloc.

Si els sembla bé, ja que no hi ha fixació de posicions perquè tots els grups s'han manifestat, passàrem al debat número 11 de globalitat, agrupació de la secció 18, Conselleria de Salut i Consum, amb les seccions i entitats afins.

En aquest cas, hi ha la defensa conjunta de les esmenes parcials que es mantenen a 18 seccions i entitats afins. Pel Grup Parlamentari Mixt, AIPF té un temps de cinc minuts.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, presidenta. Són esmenes que fan referència a temes que ja han estat molt tractats en aquest plenari i que fan referència a temes que afecten totes les illes, sobretot, per exemple, les illes que no disposen de serveis que sí disposa Mallorca i que s'han d'oferir a l'illa major i per tant, desplaçar-se. El tema del qual parl és el de les dietes per a desplaçament de la persona que ha de venir a sotmetre's a diferents tractaments aquí, a Mallorca. Es planteja un augment d'aquestes dietes, de 500.000 euros perquè sigui valorat i en tot cas, si s'estima aprovat. Crec que és important compensar aquesta gent i almanco que no els costi sous, ja que estan en una situació, quan han de venir a tractar-se, en què és important donar-los suport al màxim i almenys que no perdin sous i no hagin de desembutxacar cap despesa extra.

Hi ha dues noves instal·lacions, dos nous tractaments per a l'hospital de l'illa menor de les pitiüses, Formentera, on es proposa, com l'any passat -que varen ser denegades-, un mamògraf i un TAC, dóna la casualitat i ho torn a explicar, avui mateix, que per fer el diagnòstic un ha d'acudir a Eivissa i en canvi l'especialista està a l'illa menor. Per tant, una vegada que un té les proves concloses i fetes ha de venir o ha de tornar a l'illa menor, a Formentera, per passar consulta amb l'especialista, per l'únic motiu pel qual s'ha de desplaçar a Eivissa és per fer-se les proves tècniques o les proves de diagnòstic. Per tant, sembla un sense sentit i crec que tot el tractament es podria fer a l'illa menor si es disposàs dels aparells necessaris.

Un altre tema que es va debatre a comissió i que va ser retirada, certes afirmacions que no venien al cas, el tema de l'annex a l'hospital Son Espases per als desplaçats, que complementaria un poc l'esmena que he explicat abans, per als desplaçats que, una vegada que han sofert el tractament que toqui, no tenen la possibilitat de tornar o estan molt dèbils o han de fer un post tractament i per tant, es podrien quedar en aquest annex que es planteja, siguin desplaçats de les illes menors o també siguin desplaçats de l'illa de Mallorca i que siguin de fora de la capital.

Per tant, són quatre esmenes importants, quatre esmenes, que la meitat fan referència a altres illes també i que esper que siguin aprovades.

Gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Llinàs.

LA SRA. LLINÀS I WARTHMAN:

Gràcies, presidenta. Vull recordar a tots els diputats i a totes les diputades que totes les paraules que es diuen en aquesta cambra, queden transcrits al *Diari de Sessions*, després ja es veurà el que ha dit la Sra. Suárez.

Hi ha el conseller d'Economia, és una persona màgica al llarg del dia d'avui, perquè és un senyor que té un barret, que segons les inquietuds de segons quins consellers que han comparegut avui matí a aquest debat, idè han dit que al llarg de l'any 2009 tendrien més finançament, el conseller de Turisme ens ha recordat que li afegirà fora de pressupost per a promoció turística uns ics milions, la consellera d'Educació ens ha recordat o ens ha dit que li afegirà per a infraestructures educatives prop de 70 milions i a Salut, que és el que es debat ara, tal vegada també tendrem sort. El conseller sembla que està més o manco conforme amb el pressupost que té, però el que s'extreu del debat a la totalitat, no tothom n'està satisfet.

Hem de recordar una cosa, que el que no està al pressupost, no existeix, ja hi pot haver bona voluntat i bona predisposició pel senyor màgic d'aquest govern, que no crec que pugui tenir un barret d'allà on puguin sortir doblers a mitjan any i la bona voluntat no basta. El que no està al pressupost no existeix, també en feia referència el conseller de Medi Ambient.

Per això els grups parlamentaris, en aquest cas el Partit Popular té dret a presentar esmenes a un pressupost. Esmenes que tal vegada el Govern aprovarà o no aprovarà, acceptarà o no acceptarà, que, de fet, n'han acceptades molt poquetes, però és igual.

El Grup Parlamentari Popular presenta una esmena, la número 10717, amb un import de 100.000 euros que esper que l'aprovin a causa del debat que hi ha hagut abans, en tema de la llengua, per posar en marxa més cursos de català perquè els professionals sanitaris no es quedin a fora una vegada que s'apliqui el decret que regula l'exigència de coneixements de la llengua catalana per al personal del Servei de Salut, quan s'apliqui d'aquí dos anys.

Per cert, vull recordar al Sr. Alorda i a la Sra. Suárez que la Llei de normalització lingüística va ser aprovada l'any 85, 86 o 87, no record exactament quin any, però bé, més o manco, un d'aquests tres anys, pel Partit Popular, eh? No és així? ...Sí, però va ser impulsada pel Partit Popular. El decret... no, a veure, el decret de l'ensenyament del català, el decret conegut de mínims, també va ser aprovat pel Partit Popular el 97. No va ser així? O sigui, que no tornin dir que el Partit Popular no creu en la llengua catalana, tampoc no tornin dir que el Partit Popular fa mal i ataca la llengua catalana. Els que fan mal són vostès que tan sols fan demagògia i el que fan és fer mal, fer mal i crear fronts oberts allà on la ciutadania no els té. Vostès els creen...ai!.. i la ciutadania no els té.

(Rialles)

LA SRA. PRESIDENTA:

A aquestes hores els debats s'encalenteixen, però convé que no facin espurnes.

LA SRA. LLINÀS I WARTHMAN:

No, no, tranquil·la, presidenta.

A l'esmena, per una altra banda, passem a un altre tema. A l'esmena 10686, que té un import de 3 milions d'euros per posar en marxa un pla de xoc per fer front a l'increment de la llista d'espera quirúrgica i de les consultes a especialistes, sé que el conseller de Salut abans ha fet referència a la diputada del Partit Popular que les xifres que es treia el Partit Popular, no sap d'on. Li he de dir al Sr. Conseller que les dades són extreïdes de les rodes de premsa que fa la conselleria, al juny de l'any 2007 hi havia 9.884 persones que esperaven una intervenció quirúrgica, al setembre de l'any 2008 -segons roda de premsa del Sr. Conseller- n'hi ha 11.537. Això, en un any i mig, és un 14,4% d'increment. Per això, esperam que la resta dels grups donin suport a aquesta esmena per tal de fer un pla de xoc per fer front a aquest increment de llista d'espera quirúrgica, però també hi ha la contractació de professionals i la reobertura dels cinc quiròfans que es pensen tancar a finals d'any de l'Hospital

General, que, ho ha dit el conseller, que per què no deien que hi havia 4.000 intervencions més, n'hi havia enguany, però l'any que ve, seran aquestes 4.000, més les que l'Hospital General no haurà pogut ajudar a la resta.

El Sr. Carretero deia a la Comissió d'Hisenda i Pressupostos del passat dia 10 de desembre que no acaba de veure d'on sortia la quantitat de 45 milions en relació amb l'assistència sanitària primària, en relació amb una esmena que havia presentat el Partit Popular. Ja ho ha esbrinat, Sr. Carretero? Perquè quan... No, perquè és que no ha escoltat el conseller, perquè el conseller ho ha explicat i la meua companya també ho ha explicat. Ara no ho explicaré perquè ja estic en vermell, però es pot llegir les actes del *Diari de Sessions* i així sabrà d'on ve.

De totes maneres, el conseller ha dit que tenia un increment substancial, el Sr. Alorda deia que un 20%, però segons la memòria que presenta la conselleria tan sols és un 7,4% i l'acord de governabilitat que tenen vostès firmat diu que donaran prioritat i suport a l'atenció primària amb l'ampliació de plantilles de personal sanitari. D'acord, és un acord de legislatura, però si ja no avançam, els queden dos pressupostos. Si ara s'aprova aquest, els en quedaran dos. O sigui, crec que li quedarà molta feina per fer.

Gràcies, presidenta. Esper un poquet més de benevolència en l'aprovació d'esmenes. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Suárez.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, bé, Sra. Llinàs, vostè parlava fa un moment i deia una frase, deia "el que no està al pressupost, no existeix". El que li contestaria és que amb els pressupostos ficticis que feien vostès, el que estava al pressupost tampoc no existia, eh? Però, bé, ara és el torn de debatre les esmenes parcials i en això ens centrarem.

Explicarem els arguments pels quals les votarem en contra pràcticament totes. No puc fer referència absolutament a totes les esmenes que s'han presentat, em centraré en les més significatives. Voldríem començar amb una de les esmenes que té més pes quantitatiu, la 553, en la qual es demana l'augment del pressupost de la conselleria en 80 milions d'euros, entenc que és un exercici de manca de rigor pressupostari i d'irresponsabilitat notable. I dic "manca de rigor" perquè vostè ha dit d'on sortien, l'esmena aquesta de l'atenció primària, però no expliquen d'on surt, simplement donen com a argument arribar a un percentatge que és de l'any 2007, sense més argumentació que aquesta.

Pel que fa a les esmenes que demanen l'augment de dietes i desplaçament de malalts a Mallorca o a la península, pensam -i ho hem dit altres vegades- que és un assumpte de gran importància i afegiríem a més que no es tracta només de parlar de dietes, sinó de condicions, i no només de parlar de malalts, sinó també d'acompanyants. Aquest és un tema del qual n'hem parlat molt i en el qual crec que hi ha un consens general. El problema probablement està en el com. En aquest sentit, el pressupost del 2009, recull un (...) de les partides dedicades a aquest finalitat i existeix un compromís del conseller de donar una sortida satisfactòria a aquesta qüestió. Nosaltres urgim al conseller que això sigui una realitat a l'any 2009.

En relació amb l'esmena sobre l'annex a l'hospital de Son Espases, voldríem recordar que en aquesta cambra es va votar en contra d'aquesta solució i ja ens hem trobat en altres conselleries que s'està -d'alguna manera- intentant tirar enrere decisions que s'han pres en aquesta cambra via presentació d'esmenes parcials. Si aquesta opció va ser rebutjada a aquesta cambra, crec que no toca tornar intentar-ho mitjançant la presentació d'una esmena parcial.

Tercera qüestió en relació amb les esmenes que demanen millores per als professionals, plus d'insularitat, formació i augment de plantilles. Pensam que el pressupost d'aquesta conselleria incorpora en bona mesura les reivindicacions econòmiques que han estat expressades en els acords entre la conselleria i els sindicats.

Pel que fa a les esmenes sobre la millora del pla de formació també pensam que està recollit aquest plantejament als comptes de la conselleria. Exactament el mateix en relació amb les plantilles de primària, els fets ho demostren, el conseller va donar unes dades i estam segurs que els números continuaran en la mateixa línia.

Quarta qüestió, esmenes referides a infraestructures o serveis no contemplats per la conselleria i -insisteixo- de la mateixa manera que fèiem a l'annex a Son Espases moltes han estat objecte d'iniciatives parlamentàries que han estat rebutjades, parlo de quiròfans de l'Hospital General, Unitat de Dolor de l'Hospital General, ampliació de determinats PAC, etc. D'una banda pensam que la conselleria ha de ser la que marqui les actuacions i la que marqui les prioritats, i no pensam que sigui correcte que -insisteixo- iniciatives que ja han estat debatudes i votades, ara de nou, tornin ser presentades i que consti, Sra. Llinàs, que no dubtam de la bondat de moltes d'aquestes esmenes que vostè presenta. Probablement estaríem d'acord que són necessàries, el que passa és que pensam que s'ha de fer una prioritització i en aquest sentit nosaltres donam la confiança a la conselleria.

Cinquena qüestió, llistes d'espera. Aquest és un debat en què a mi m'agradaria contrastar les dades, perquè jo no puc entendre que vostès donin unes dades i que aquestes dades no es corresponguin amb la valoració de la conselleria, perquè no coincideixen ni les dades ni la valoració que es fa. D'altra banda nosaltres pensam que la conselleria sí que està fent un esforç important en la millora de la gestió i l'optimització de recursos existents.

I finalment una darrera observació sobre la implementació del projecte de recepta electrònica. La trobam innecessària, la trobam innecessària perquè ja no estam parlant d'un projecte, vostès posen "projecte de..."; no, és que això és una realitat que s'està fent a totes les Illes Balears i que per cert crec que és un model per al conjunt de l'Estat espanyol.

Finalment sí que volem dir que votarem una esmena que ha presentat el Grup AIPF, la número 10883, perquè suposa una millora del servei ofert a l'Hospital de Formentera.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Suárez. Pel Grup BLOC per Mallorca i PSM el Sr. Alorda té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Agraïm l'aportació a l'ontologia que fa la Sra. Portaveu sobre el que existeix i el que no existeix. Jo reconec que em costa ja la teoria de cordes, segons la qual hi ha 10 dimensions, 6 més de les que nosaltres coneixem; per aclarir el que existeix i el que no existeix la seva teoria m'ho simplifica molt. Però em dificulta molt aclarir si el Palma Arena existeix o no, només n'hi ha la meitat; si el metro existeix o no o si està negat o no es nega; si Son Espases existeix perquè no està en els pressupostos, perquè està tot, com s'ha explicat, a allò negre, no és vera?, i la quantitat de coses que en el món hi ha que no figuren als pressupostos i s'han fet, i s'han fet.

(Remor de veus)

Supòs que no existeixen, no existeixen..., no existeixen. En tot cas han hagut de comparèixer de qualche manera, pagant un o l'altre factures de per aquí i de per allà, i a vegades qualche factura en els pressupostos deia que era una cosa, i quan ha gratat el que havia de gratar ha trobat que el concepte no estava molt ben explicat; alguna, perquè era una factura en rus, l'hem pogut aclarir, però d'altres s'ha hagut d'investigar més. Existeixen més coses de les que hi ha en els pressupostos i no totes les que hi ha en els pressupostos existeixen. Per tant això és la nostra experiència, però en tot cas cadascú que mantengui la seva tesi ontològica.

Només un parell de precisions. Nosaltres hem dit que el 22% ha crescut en dos anys, en dos anys; si ho he dit malament ho rectifico, han crescut, d'ençà que hi som, haurà crescut en dos anys; enguany és el percentatge que vostè ha dit, i l'horitzó, com s'ha dit, és arribar a aquest 16%.

Amb els desplaçaments estam completament d'acord que hi ha d'haver un increment, hi ha estat, i hi ha d'haver encara un compromís més alt en aquesta legislatura. Se'n fa un en aquests pressupostos de cara al 2009, i la veritat és que és un dels temes que tenim pendents. No estam d'acord, ho hem dit en tot cas avui a l'estat de la qüestió, de fer un nou edifici o un nou espai residencial a Son Espases; d'entrada és que trobam que l'indret és absolutament no idoni per fer-hi res i com a mínim fer-hi encara una altra cosa trobam que no és adequat; però la reivindicació, allò important, el confort i tractar en condicions les persones que s'han de desplaçar, sí que hi estam d'acord.

Hi creu tan poc el Partit Popular, en les dues esmenes estrella dels 125 milions d'augment que a mi m'ha semblat que ni les han defensat, perquè són 125 milions d'augment del pressupost de sanitat que vénen del 000000 00...; no sé si tants de zeros existeixen o no existeixen, o és una realitat virtual que en tot cas la Sra. Portaveu ha tengut la discreció de ni tan sols no esmentar-ho. Jo també hi passaré, per tant, de puntetes.

La resta eren plusos de personal que creim que el conveni que s'ha fet ja també fa un esforç important, també el nombre, hi ha més d'un centenar de professional que s'hi afegeixen. El Pla d'equipaments, alguns dels que s'anomenen estan ja previstos en els pressupostos, com el de Sant Josep, Sant Joan de Labritja per a l'any següent, per al 2010; el psiquiàtric en el Mateu Orfila hi ha un compromís. En d'altres no coincidim en la prioritat, com el PAC de Manacor, el Joan March o les reivindicacions que vostès apunten a l'Hospital General. També algunes de les campanyes que apunten com a esmenes, com el tabac, com el VIH o com els celíacs, estan compromeses i estan comprovades o estan incorporades, entenem, dins els pressupostos, i nosaltres trobam que són suficients.

Celebr molt l'esmena per a la formació del català. Ho vaig dir en comissió i ho hem dit sempre. Ens agradaria molt que això significués un canvi d'actitud. Lamentam més del que es creuen aquests tipus de debats, perquè no és vera que ens agradi aquest paper, que al PP li agradi això, que ho ha de defensar si ho troba, eh?, si ho troba ho ha de defensar, però no ens agrada; ens agradaria crear uns mínims de país que compartíssim amb tots els grups, li asseguro que no ens agrada haver de discutir quines conseqüències se'n duen de l'oficialitat perquè pensam que quan un llegeix qualsevol text jurídic i li diu el que és l'oficialitat d'una llengua, se li explica i llestos. Va costar molt des del 86 arribar a la Llei de sanitat de l'any 2003, a la qual la disposició addicional exigia que els serveis de salut normalitzassin la llengua catalana en el Servei de Salut. Vull recordar que els funcionaris, que el personal estatutari, tant per normativa de l'Estat, que permet que sigui la comunitat autònoma que ho reguli, com a funcionaris els és d'aplicació la llei general, i en el nostre sistema qui ha de conèixer la llengua del ciutadà, de l'usuari, és l'Administració, és el professional el que ha de conèixer la llengua per tractar el ciutadà. El ciutadà no importa conegui la llengua, el ciutadà no importi conegui la llengua; qui l'ha de conèixer és la funció pública, qui l'ha de conèixer és el servidor d'allò públic.

Aquesta és la nostra actitud, vostès creuen que no, i com que els cursos pareix que estan garantits hi haurà un esforç en aquest sentit, i pareix, com s'ha demostrat, i em sap greu, que la intenció de l'esmena no era procatalà sinó per denunciar que s'exigeixi igual que el castellà -terrible, no?, igual que el castellà-, s'exigeixi el coneixement de la llengua del país per poder exercir la funció pública, nosaltres no donarem suport a aquesta mena de missatges.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista el Sr. Gascón té la paraula.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, presidenta. Indicar que donarem suport a l'esmena del Sr. Mayans sobre la compra d'un mamògraf a Formentera per 70.000 euros, en cas que accepti que és una transacció i una esmena d'afectació. En aquest cas estaríem d'acord a votar-l'hi a favor. No així alguna que hi ha d'augment de dietes per a persones que es traslladen i etcètera, perquè la conselleria ja ha explicat que milloraran durant el 2009. Per tant no els donarem suport. Igual que tampoc no donarem suport al TAC. Aquest any hi ha el mamògraf, l'any que ve ja veurem si es pot aconseguir algun altre aparell.

Quant al Partit Popular, n'hi ha tantes, Sra. Llinàs, que jo faré com vostè, que no les defensaré totes, en defensaré molt poques.

Miri, respecte a les indemnitzacions que demanen i d'augmentar la indemnització per residència, etc., hi ha hagut una vaga aquest mateix any que la Conselleria de Salut i la Conselleria d'Hisenda han hagut de fer un esforç molt important per satisfer aquest pacte al qual es va arribar, o acord. Per tant no veiem ara, no creiem necessari que es faci això. Igual que les infraestructures que vostè demana; vostè podria demanar tal vegada alguna esmena d'afectació, però s'està complint el Pla 2004-2010, i les que vostès posen que no estan en el pla consideram que no és adient que estiguin aquí.

Miri, n'hi ha una que jo volia..., no em pensava detenir però m'hi he de detenir, que és la realització dels cursos de català. Jo li explicaré en pròpia carn; jo sóc metge, estic a un servei i som cinc; jo, un català, un de Pamplona, un de Veneçuela i un cubà. Quan un malalt ve i li diu fa poc -i ara se'n riuran però és així-, el malalt deia al metge "tenc coentor", i el metge li deia "¿cuanto qué?".

(Rialles)

"No, no, *que tengo coentor*", i deia "¿pero cuanto qué tiene?". M'entén? Qui és que ha d'entendre, aquí? Jo entenc que el metge ha d'entendre el català, el metge és el que l'ha d'entendre. Estant fent cursos i els metges, almenys el del meu servei, estan fent cursos que està fent la Sra. Leciñena per internet i tothom, inclòs jo, que jo més o menys parlo el català però no tenc cap curs aprovat mai, idò també estic fent el curs. Per cert, i un incís, m'ha telefonat la Sra. Abascal; diu que ella

el parla en la intimitat, que ella l'entén i que si és obligatori farà l'examen.

(Algunes rialles)

Per altra banda el problema del 16% de la primària. Miri, és que m'estic mirant la Sra. Castro perquè li ho volia explicar a ella, però... És que el 16%, Sra. Llinàs, ja s'està complint; és un problema perquè ja ho vam dir..., sempre, sí, no, no, el que vostè no ho compta bé, vostè s'equivoca bastants vegades. Miri, el 16% és el 13 o el 14; però vostè, què compta? No és cert que no compta -perquè no ho fa, eh?, vull dir que no és vostè, no ho fan- no es compta les anàlisis que primària demana i que es fan als hospitals? Açò no es compta com a despesa de primària. Les radiografies que primària demana i es fan als hospital tampoc no es compten. Si es comptés això, Sra. Llinàs..., no em digui que no perquè no ho sap, si es comptés açò seria que sí, Sra. Llinàs.

I per acabar quasi dues més. Una sobre la universitat. Jo crec que la facultat de medicina no és moment de debatre-ho ara perquè no s'ha de posar a una partida pressupostària, però ja que hi som, com diuen a Menorca, li diré una cosa: aquesta (...) que el Col·legi de Metges, que és el representant dels metges, participi, miri, el Col·legi de Metges no és el representant dels metges; a mi m'obliguen a estar col·legiat. Per cert, hi ha una pregunta amb una resposta del conseller, que li demana una diputada a veure si és veritat que volen treure la col·legiació obligatòria i el conseller li diu que no. Jo entenc que no és pot fer tan fàcil; jo estaria d'acord que es tragués, eh?, encara que jo estaria col·legiat igual, però voluntàriament. En aquest moment a mi no em representa el Col·legi de Metges.

Sobre una esmena (...) sobre la manca d'especialistes, hi ha un estudi del CES que està començant, que el fa una universitat molt competent de Catalunya, que ens traurà unes conclusions en poc temps sembla ser el CES i en podrem parlar.

I per últim una que és la última però no menys important, jo crec que ho és. S'està treballant de valent en temes de gènere, s'està elaborant un protocol de violència, s'està donat quant als avortaments, aquest problema greu que tenim a la nostra comunitat, més que a altres; la píndola del dia després i s'han de fer altres coses de prevenció. S'ha incorporat la vacuna del papil·loma virus, per tant jo crec que s'estan prenent seriosament aquestes mesures de gènere i per tant tampoc no li donarem suport, Sra. Llinàs.

Em pens que queda clar que no donarem suport a cap de les seves esmenes. Gràcies.

(Aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Gascón.

M'agradaria, Sr. Mayans, que ens digués si accepta o no aquesta transacció, per ajudar-nos en el seguiment demà de les votacions.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Sí, sí que l'accepto.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Queda clar, doncs, que queda acceptada.

I ara suspenem la sessió, que recomençarà demà a les deu del matí, amb el debat de totalitat i globalitat de la Conselleria de Treball i Formació.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
